

Spela korrshack!

Medlemskap och prenumeration

Personer bosatta i Sverige och utomlands bosatta svenska medborgare kan antas som medlemmar i SSKK. Medlemsavgiften för 1998 är 290 kr, och för stödmedlem 350 kr. Ständigt medlemskap 3120 kr.

Medlemskap är obligatoriskt för deltagande i SSKKs och ICCFs turneringsspel. Tidskriften Korrshack ingår i medlemskapet.

Schackklubbar, bibliotek, institutioner osv. har möjlighet att *prenumerera* på SSKK-bulletinen. Prenumerationsavgift inom Sverige för 1998 är 290 kr.

Inbetalning av medlems- och prenumerationsavgifter görs till **SSKKs postgirokonto 520 52-8**. Medlemsnummer (=personnummer) bör alltid anges vid betalning.

SSKKs klassturneringar (7 spelare)

Nya grupper startar fortlöpande. Man spelar sex partier parallellt. Klasserna M 1 2 3 bildar ett system med upp- och nedflyttningar, där seger i klass M ger rätt att starta i SM-gruppen. Nya spelare med erfarenhet av klubbshack börjar normalt i klass 3. Högt ratingtal i närschack kan dock ge dispens till högre klass. Veteranklassen, klass V, är öppen för spelare som under året fyller minst 65 år. Gruppsegrarna får delta i Veteran-SM.

Sverigemästerskap

SM-gruppen och Lag-SM startar vartannat år; den förra turneringen på jämna årtal, den senare på jämna. Veteran-SM startar varje år.

ICCFs klassturneringar (7 eller 15 spelare)

Världsgupper (WT) och europagrupper (EU) finns i fem olika klasser, M H 1 2 3 (som ungefär motsvarar SSKK-klasserna M 1 2 3). Man får fritt välja klass 1, 2 eller 3 första gången! Gruppstorlek 7/15 finns i alla klasser utom WT-3, som alltid är sjuanna.

Cupturneringar

En cup spelas normalt i tre etapper: förgrupper, semifinaler, final. Flera varianter (nationell, nordbaltisk, världsomfattande) återkommer regelbundet.

Anmälan

Man anmäler sig genom att inbetala startavgiften till SSKKs postgiro 52052-8. Undvik helst att betala via SE-bankens balanskonto! Uppge tävling (klass, temanummer etc), namn, adress inklusive eventuellt faxnummer, medlemsnummer (=personnummer) och gärna telefon (som hanteras konfidentiellt). Årsmedlemskap i SSKK är obligatoriskt; avgiften är 290 kr under 1998.

Startavgifter 1998

Klassturnering: sjuanna 100 kr, femtonmänna (EU/WT) 120 kr. Mästarnormturnering 120 kr. Epostturnering 60 kr. Tematurnering 100 kr. Internationell lagmatch (kölsta) 50 kr - ange spelklass/rating i när- eller korrshack!

Väntetid, återbud

En klassturnering (SSKK eller ICCF) startar normalt inom 3 månader. Glöm inte att meddela eventuell adressändring under tiden! Ett *återbud* måste anmälas omgående. (SSKK återbetalar inte startavgiften, men om inlotning resp förmedling ej hunnit ske, har man startavgiften tillgodo i två år.)

SSKKs styrelse

Ordförande: Allan Jonasson, Stugvägen 65, 605 98 Norrköping (tel 011/332040).

Ledamöter: Tomas Carnstam, Norra Promenaden 3 D, 222 40 Lund; Sven-Åke Kronberg, Fågelsångsgatan 2 B, 252 20 Helsingborg; Per Söderberg, Holbergsgatan 72, 168 49 Bromma; Bo Sjögren, Klockaregården 31, 586 44 Linköping.

KORRSCHACK

Nummer 1 1998 ÅRGÅNG 46

Modernt schack

En betraktelse
över nya
spelformer

•
Per Söderberg
har erövrat
IM-titeln

•
Grande Variante
Teoridrama
i tre akter

•
Nimzowitsch:
Hur jag blev
stormästare
Del I

Per Söderberg
Internationell mästare

Kansliet

Box 127, 221 00 Lund
Telefon: 046/151915
Fax: 046/152915
Epost: tc@maths.lth.se

Tomas Carnstam finns på kansliet under helger och kvällar, men inte med någon regelbundenhet. Om ingen svarar vid telefonuppringning: invänta eventuell omkoppling till TCs bostad efter 6 signaler.

Tidskriften

Korrschack

Redaktör och ansvarig utgivare: Lars Grahn, Östergårdsgatan 1:15, 212 22 Malmö. Epost: schack@sydsvenskan.se

Korrschack är medlemsorgan för SSKK och utkommer med sex nummer per år.

SSKKS hemsida på

Internet

<http://home3.swipnet.se/~w-36794/sskk>
Web-master: bo.sjogren@mbox301.swipnet.se

Korrschack 1998 - 1

INNEHÅLL

3 Modernt schack

Internet utvecklas med en rasande fart och allt fler korrschackspelare drar nytta av utvecklingen. I ett läge när Posten gör en drastisk höjning av brevpottot kommer den elektroniska posten, e-posten, som en räddande ängel. Epost-turneringar är framtidens melodi. Om detta och andra nya spelformer skriver Lars Grahn.

6 Försiktigare spelstil gav IM-titel

Förbundskapten Per Söderberg ändrade spelstil i början av 90-talet. Offerfyrverkerierna ersattes av ett försiktigare manövrerande. Det gav önskat resultat. ICCFs IM-titel kom som en förseiad 40-årspresent.

40 Hur jag blev stormästare

Aron Nimzowitschs bok "Hur jag blev stormästare" har tidigare bara utgivits på ryska. Den kommer nu som en följetong i Korrschack i översättningen av Gösta Svenn.

Partiavdelning 12 • Resultatservice 17 • Matchstart mot Uruguay 29 • Dödsfall 31 • Teoridrama i tre akter 32 • Läsarbrev 45

Copyright, texts & illustrations © SSKK, Lund, Sweden.
All rights reserved. No part of this magazine may be reproduced, in any form or by any means, without permission in writing from SSKK.

ISSN 0347-5867 Wallin & Dalholm Boktryckeri, Lund 1998

Modernt schack

Av Lars Grahn

Idag talar vi om epost-turneringar. Det gör vi förmodligen inte om ett par år, för då lär den här spelformen vara i stort sett synonym med korrschack. De som då sysslar med "frimärksschack" lär vara i klar minoritet. Det är en inte alltför djärv gissning att vi kring år 2000 måste påpeka om en turnering inte spelas via epost.

Posten bäddar på olika sätt för denna revolution. Idag är det över en miljon svenskar som har tillgång till epost hemma eller på jobbet, och man räknar med att en majoritet av svenskarna ska ha egen epost-adress om ett par år. Posten bidrar mycket aktivt till övergången från traditionell brevpott till elektronisk post. Det bedöms som en nödvändig anpassning till utvecklingen.

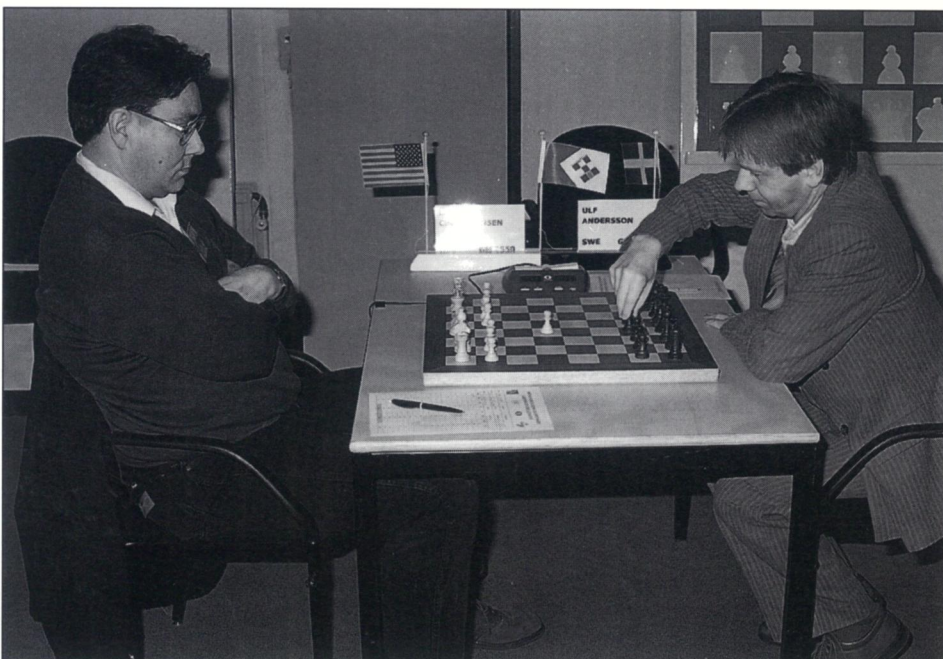
Det här innebär naturligtvis en stor omställning även för SSKK. Första steget i denna process togs när Bo Sjögren skapade vår egen hemsida. Nästa steg blir att starta egna epost-turneringar, och här krävs ett större engagemang från våra medlemmar. Många har hört av sig och sagt sig vara intresserade av att starta i sådana turneringar. Dessvärre har ingen erbjudit sin hjälp med att dra i gång det hela. Vi har tidigare efterlyst nya krafter, som kan hjälpa till att utveckla SSKK. Vi förnyar denna efterlysning.

Idealet vore ett litet turneringskontor, en eldsjäl med en lämplig dator, som tog hand

om alla SSKKs epostturneringar. Vi är öppna för alla förslag från medlemmarnas sida. Tanken är att denna nya verksamhet inte ska skötas från kansliet i Lund. De som tror sig kunna göra en insats på det här området ombedes att ta kontakt med någon i SSKKs styrelse.

En del medlemmar har hört av sig med misstroagna kommentarer kring datorernas intåg på korrschack. Det går att vända på steken och fråga sig vad som hade hänt med SSKK om inte den elektroniska posten introducerats på bred front. SSKK har under en följd av "datorfria" år tappat medlemmar. Det kan mycket väl vara så att det är eposten som bryter den illavarslande trenden. Det krävs helt enkelt nya grepp för att korrschacket inte ska dö ut. Själv känner jag ingen sentimentalitet när det gäller att bryta upp från det som fungerat allt sämre och pröva något nytt. Se gärna bytet av namn på vår tidskrift som ett avstamp mot en spännande framtid för korrschacket.

Datorerna har, på gott och ont, kommit för att stanna. De har gjort sitt intåg även i när-schacket. I december besökte jag Groningen för att följa VM-kvalet. Det vimlade av sensorbräden och monitorer. Arrangörerna hade satsat omkring 400 000 kronor på tekniken. Och det var mycket publikvänligt.

Larry Christiansen och Ulf Andersson är i gång med sitt första matchparti i Groningen. Det var vid middagstid. Matchen avslutades efter midnatt. Korrmästaren Andersson visade sig vara en hejare på blixt.

De som inte hade möjlighet att följa VM-kvalet på plats i Holland kunde följa det live på Internet. Så är det i dag. Varje större turnering håller sig med en hemsida där de intresserade kan följa pågående partier. Schack är som gjort för Internet. För egen del känner jag mig lyrisk över de möjligheter som har öppnats. Som schackskribent har jag tidigare tvingats jaga turneringsarrangörer på telefon. Nu kan jag behagfullt slå mig ned framför datorskärmen med kaffe och danskt wienerbröd och få allt jag behöver långt innan kaffet hunnit kallna. Vem har lust att slötitta på något trams i TV-rutan, när det är direktsändning från schack-VM på datorn? I en del

sammanhang kan man också få stormästarkommentarer under spelets gång.

Än så länge får man klara sig utan rörliga bilder från schackevenemangen, men det kommer naturligtvis också inom en inte alltför avlägsen framtid.

Vill man känna den genuina atmosfären, studera spelarnas ansiktsuttryck och diskutera med dem efter partierna, så får man trots allt vara fysiskt närvarande på skådeplatsen.

Under invigningen i Groningen träffade jag världens bästa korrspelare, d v s Ulf Andersson. Jag var nyfiken på vad han tyckte om spelformen i VM-kvalet, där eventuella särspel avslutades med blyxtpartier. Anders-

son hade inte några större invändningar mot det nya systemet. Det var ett för mig lustigt påpekande eftersom jag mycket väl minns hur det var med hans blyxtspel för gott och väl 25 år sedan.

När Ulf Andersson var i Lund 1972 för att delta i en landskamp mot Polen lyckades vi locka in honom på studentkafét Aten för lite blyxtspel. Det krävdes en del övertalning, men till slut antog han utmaningen.

Det var uppenbart att detta vid den tiden inte var en spelform för honom. När det uppkom en intressant mittspelsställning försjönk Ulf i djupa tankar och glömde bort schackuret. Det hände mer än en gång att han förlorade på tidsöverskridning.

Under en lång följd av år avstod Andersson från alla blyxtturneringar. Han betraktade det nog som ett oseriöst tidsfördriv, något som trubbade av spelsinnet.

För några år sedan blev denna spelform allt vanligare på ett högre internationellt plan. Många turneringsarrangörer var mer intresserade av spänning och dramatik än att utveckla schackkonsten. Prispengarna höjdes och stormästarna fick ta skeden i vacker hand och anpassa sig till den nya tidens hetsigare tempo.

Även Ulf började så smått spela blyxt och numera behärskar han det snabbare tempot på ett utmärkt sätt. Det visade han bl a i matchen mot Larry Christiansen i Groningen. Han överraskade mig genom att spela snabbare än amerikanen. Här fanns inte mycket av den beslutsvända som jag såg på Aten. Själv förklarade han sitt snabbspel så här: "Det gäller att inte tänka så mycket och att hålla nerverna under kontroll." Kontrasten till hans korrspel är slående. Där lämnar han ingenting åt slumpen.

När Andersson och Christiansen hade spelat remier i två långpartier och två snabbpartier var det dags för blyxt, där varje parti kunde vara det sista. Skillnaden mellan

vinst och förlust var minst 6 000 dollar. Då förstår alla vilken nervpåfrestning det handlar om.

Betänketiden i blyxtpartierna var fyra minuter för vit, fem för svart. För varje drag som utfördes fick spelaren tio sekunder extra på det digitala uret. Det var alltså inte någon fallbila som föll efter fyra resp fem minuter. Det fanns alltid minst tio sekunder att grunna på inför varje drag.

Jag har aldrig förr upplevt maken till spänning i en spellokal. Under det första blyxtpartiet, där Ulf ibland hade mindre än tio sekunders betänketid kvar, kände jag en smärta i hjärttrakten. Efteråt var jag tvungen att resa mig från åskådarstolen och ta en liten runda före nästa nervpärs. Efter fyra makalöst spännande blyxtpartier, alla slutade remi, hade en ny dag randats. De båda kombattanterna var utpumpade av nerpåfrestning och ren trötthet. Ulf Andersson efteråt: "Då funderade jag på att ge upp matchen utan fortsatt spel. Jag var helt slut."

Andersson samlade ihop sina sista krafter till ett femte blyxtparti och för att få slut på det hela gjorde han ett lite djävare spelöppningsval än tidigare. Det visade sig att han trots allt hade mer krafter kvar än amerikanen, som förbisåg en kombination som gav Andersson en bonde. Det var en avgörande fördel. Christiansen gavs aldrig chansen att rädda partiet. Efter åtta remier kunde Andersson säkra segern i det nionde matchpartiet. Publiken applåderade livligt. Det var första omgångens sista parti och underhållning på högsta nivå. Christiansen sjönk ihop vid sidan om sin hustru.

Ulf Andersson har ett parti kvar i sin första korrturnering, NPSF 50 år. Det är engelsmannen Peter Millican som på ett otillbörligt sätt utnyttjat Anderssons välvilliga inställning till tidsöverskridningar. Millican har använt oceaner av tid. I Groningen hade han inte haft mycket att hämta.

Försiktigare spelstil gav IM-titel

Av Per Söderberg

De flesta av SSKKs medlemmar känner mig till namnet, jag har arbetat åt SSKK under de senaste tio åren och är idag delegat vid ICCF-kongresserna, förbundskapten och turneringsledare i SM-grupperna. Emellanåt hinner jag också med att spela lite korrturneringar och det är vad den här artikeln ska handla om.

En något försenad 40-årspresent kunde jag då äntligen få min IM-titel bekräftad. Som sig bör kan jag då sälla mig till raden av spelare som får chansen att vara lite nostalgiska och berätta hur det hela började. Jag föddes i Hässelby den 11 oktober 1957 men flyttade tidigt till det då nybyggda Vällingby, en av världens första betongförorter. Om jag inte missminner mig fick jag ett schackspel i julklapp av föräldrarna när jag var sex år gammal - känns det igen? - och snart slog jag dem. Redan ett år senare drog modern med mig till Vällingby Schacksällskap.

Arne Lindqvist, en av klubbens eldsjälur, spelade mycket schack med mig under något år. Det förekom inte juniorverksamhet för små barn på den tiden. Jag tröttnade dock och det var inte förrän i högstadiet som en vinst i skolmästerskapet fick mig att ta upp spelet igen på allvar. Då kom skolarbetet och liknande långt ner i prioriteringsordningen. Första stora framgången kom när jag vann Tusenmannas juniortävling 1973.

Jag skötte VSS juniorverksamhet under åren 1974-84 och hade turen att finna ett gäng grabbar som ville spela lika intensivt som jag själv hade gjort tidigare. Redan från början var en tioårig liten knatte vid namn Lars Degerman en av de tongivande. Men där var också många andra spelare som nådde högt i juniorsammanhang. Säkert tränade jag upp 30 spelare till en rating på över 1800. Jag vill minnas att Stockholms juniormästare fem gånger kom från vår klubb och att vi vann lagmästerskapet lika många gånger. Jag var själv med i det segrande laget 1976.

Här någonstans gjorde jag dock valet att inte satsa på schack utan att i stället gå in för min utbildning. Jag blev så småningom civilingenjör i teknisk fysik, för övrigt samma examen som Niclas Hjelm, vinnaren av korrSM 1996, berättade om i förra numret.

Östen Nordström är en eldsjäl för Vällingbys korrshacklag och det var han som ledde in mig i korrvärlden. 1978 startade jag i klass 2. Jag minns att jag var väldigt entusiastisk. Under de första månaderna gjorde jag alltid besök vid brevlådan samma kväll som draget ankommit precis före tömning klockan 19. Rytmen stördes när jag vann ett parti redan efter 15 drag och fick sträcka vapen i ett annat några dagar senare. Så småningom vann jag i alla fall turneringen med fem poäng av sex möjliga.

Därefter gjorde jag det klassiska misstaget att anmäla mig till för många turneringar samtidigt och spelet blev lidande. Jag upptäckte dock fascinationen med att spela internationellt och föredrog det framför de nationella turneringarna. Det är roligt att ha kontakt med så många människor i andra länder. Det är oerhört mycket man lär sig av dessa kontakter inte bara rent schackligt.

På den tiden i början av 80-talet var mina partier rena fyrverkerier. Det offerades hej vilt och ibland gick det vägen, ibland inte. Jag lyckades avancera till Mästarklassen via internationella klass 1 och klass H, men här visade det sig att min spelstil hade sina begränsningar. Mina originella spelöppningsval bestraffades skoningslöst.

Under denna period spelade jag närschack mycket sparsamt, det blev i stort sett bara lagmatcher. Trots det steg mitt närschackrating från 1900 till stadigt över 2200. Korrshacket utvecklade mig även som närschackspelare.

I närschack har jag vunnit Vällingbys KM fyra gånger, två gånger före Lars Degerman (senast 1993). Men toppresultatet var när jag 1996 delade segern i Stockholm Open med Mats Sjöberg. Det har gett mig blodad tand och sedan dess tävlar jag flitigare i närschackturneringar. FIDE-talet är idag 2255 och LASK-talet 2280.

I början av 90-talet lade jag om spelstil. Jag började spela mycket försiktigare och resultaten förbättrades betydligt. Den första halvnormen kom i Abonyi 19 där jag spelade säkert: tre vinster, sex remier och endast en förlust. Jag tycker att partiet mot den schweiziske IM Baumgartner visar min nya spelstil. Men jag vill också visa det vilda partiet som var det avgörande för IM-normen mot Barnard från Nya Zeeland. Det var ett spännande parti!

Parallellt deltog jag i Lag-SM 1994 och laget blev svenska mästare, en triumf för det

nya försiktiga spelet.

Året efter startade Lag-EM V och den avgående förbundskaptenen Calle Erlandsson placerade mig på bord 3. Efter diverse turer kunde jag i slutet av oktober 1997 ståta med sju poäng, en halva över erfordrad IM-norm. Det innebär att jag vid kongressen i Riga senare i år kan mottaga den åtråvärda IM-titeln. Åtråvärd? Jo, det är den nog även om det är ett hundratals som får titeln varje år! Tävlingsutbudet har gjort det för lätt att bli IM idag.

Av partierna väljer jag också teoriduellen mot IM Manduch, Slovakien. En godbit som jag har sparat ett tag är ett parti med en romantisk öppning mot IM Gärtling från tidigare DDR. Det är ett exempel på mitt våldsamma spel.

**Walter Baumgartner
Per Söderberg**

Damgambit (D 15)
Abonyi 19, 1993-95

1.d4 d5 2.Sf3 Sf6 3.c4 c6 4.Sc3 dxc4 5.e4 b5 6.e5 Sd5 7.a4 e6 8.axb5 Sxc3 9.bxc3 cxb5 10.Sg5 Lb7 11.Dh5 g6 12.Dg4 Le7 13.Le2 Ld5 14.Lf3 Sc6 15.Se4 h5 16.Dg3 b4 17.0-0 bxc3 18.Le3 c2 19.Tfc1 Sb4 20.Lf4 Lh4 21.Sd6+ Kf8 22.Dh3 Sd3 23.Le3 Sxc1 24.Txc1 Le7 25.Se4 Tb8 26.Sc3 Da5 27.Lxd5 exd5 28.Df3 La3 29.e6 Th7 30.Lh6+ Ke8 31.exf7+ Txf7 32.Te1+ Te7 33.uppg.

Efter partiet frågade min motståndare var han gjorde fel. Svaret är nog att öppningen inte riktigt håller måttet.

**Bruce Barnard
Per Söderberg**

Sicilianskt (B 92)
Abonyi 19, 1993-95

1.e4 c5 2.Sf3 d6 3.d4 cxd4 4.Sxd4 Sf6 5.Sc3 a6 6.Le2 e5 7.Sb3 Le7 8.0-0 0-0 9.Le3 Le6 10.Dd2 b5

Draget ser rätt ut men ställer till det för svart.

Per Söderberg i blyxttagen under ICCF-kongressen i Buenos Aires i fjol.

11.a4 b4 12.Sd5 Sxe4 13.Sxe7+ Dxe7 14. Dxb4 f5 15.Sa5

Vit har tagit initiativet och har ett starkt löparpar.

15. - Tc8 16.Lf3 Sd7

Med idén att öppna en tornlinje. Bättre är möjligen 16. - Ld5.

17.Lxe4 fxe4 18.Tfd1

Bonden på e4 är tabu. Svart spelar d5 och fortsätter med d4 och Dc5.

18. - Sc5 19.Sc4

19.Lxc5 ger inget efter 19. - Txc5 20.Dxe4 Tac8 21.Db7 Dd8.

19. - Tab8 20.Sb6 Df8?! 21.a5 d5 22.De1!

Detta drag hade jag missat i mina analyser. Här någonstans stod det klart att jag skulle behöva en halva med mig för att klara IM-

normen.

22. - Td8 23.Lg5 Td6 24.Dc3 Sd7 25.Sxd7 Txd7 26.Dxe5

Och vit har vunnit en bonde. Med olikfärgade löpare finns det goda remichanser. Dessutom borgar de olikfärgade löparna för ömsesidiga

angreppschanser.

26. - Te8 27.Td2 Lg4 28.Dd4

Bättre än 28.Dg3, där damen kan hamna i blåsväder.

28. - Df5 29.Le3 Te6 30.Dc5 Tg6

Här kände jag mig säker, men jag skulle snart få börja svettas.

31.Dc8+ Kf7 32.Lc5!!

Vits motangrepp är farligare än svart.

32. - Lf3 33.Df8+ Ke6 34.De8+

Det borde vara remi efter dambyte eftersom det finns drag som g3 h5, h4 Tg4 följt av g5.

34. - Kf6 35.Ld4+ Kg5 36.Le5 Kh6

Kungen gömmer sig på den för tillfället säkraste platsen.

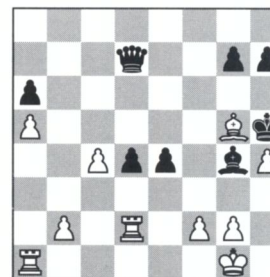
37.Lg3 Lh5 38.Dxd7!

Vit bjuder på ännu ett starkt drag. Efter 38.Dc8 Lg4 eller Tf6 kan svart försvara sig.

38. - Dxd7 39.Lf4+ Tg5 40.h4 Lg4 41.Lxg5+ Kh5

Svart måste försöka få till h6 och g5, och då står kungen rätt på h5. Dessutom ska det svarta majestätet delta i angreppet.

42.c4 d4

43.Te1

Passivt spelat. En mer direkt idé är b4, b5 och efter slag kanske a6. Det såg obehagligt ut.

43. - Lf5 44.b4 d3 45.g3?

Vit vill förstärka h4. Det är ett alltför materialistiskt beslut. De vita fälten försvagas rejält.

45. - h6 46.Le3 Lg4 47.Kh2 g5 48.Tb1

48.hxg5 hxg5 följt av Kg6, Dh7 och Lf3

SSKK Tidskriftsservice

Postgiro 7 78 40-7

SSKK förmedlar prenumerationer på några utländska korttidsskrifter.

Fernschach International är ICCFs officiella organ. Engelsk och tysk upplaga med delvis olika innehåll. ICCFs ratinglista ingår i båda.

Chess Mail är en lovande irländsk nykomling, som nu är inne på sin andra årgång. Chess Mail är mycket modern och satsar på Internet. SSKK säljer provnummer à 35 kr i mån av tillgång (betala inte i förväg).

Fernschach och Chess Mail utkommer med 12 nr/år, varav ett dubbelnummer. Båda har komplett resultatservice från ICCFs turneringar. Chess Mail bevakar även många inbjudningsturneringar.

Postsjakk (6 nr/år) är Norges motsvarighet till Korrschack. Lite tunnare men mycket läsvärd! Den norska reflekterande tonen tilltalar.

Lägg märke till att SSKK Tidskriftsservice har ett eget postgirokonton.

TC

vinner för svart.

48. - Dc7

Inledningen på en smärre omplaceringsmanöver.

49.b5 Lc8 50.hxg5 Dd7 51.gxh6 Dh3+ 52. Kg1 Kg4 53.f3+

Annars blir vit matt.

53. - Kxg3!

Att ta på f3 bestraffas med Lf4 och Th2.

54.fxe4 Lg4 55.Tbb2

Enda draget som räddar remi. Efter 55.Lb6 Le2 56.Txe2 dxe2 57.Tb3+ (57.Lf2+ Kf4 58. Le1 De3+ 59.Kh2 Kf3!! 60.Kh3 Dxh6+ 61. Lh4 Dh5) 57. - Kg4 58.Txh3 e1D+ 59.Kg2

Dxe4+ 60.Kf2 Kxh3 61.bxa6 Df4+ 62.Ke1 Dxb6 63.a7 har väl svart minst remi.

55. - Le2 56.Txe2 dxe2 57.Lf2+ Kf4 58.Txe2 Dg4+ remi

Vit kan inte komma undan remischackarna. När denna halva var bärgad kunde jag kvittera ut den första halvnormen.

Milan Manduch

Per Söderberg

Sicilianskt (B 97)

Lag-EM V, förgrupp, 1994-97

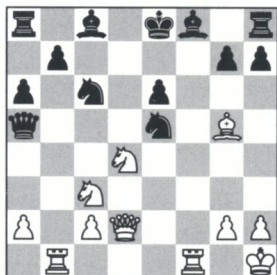
1.e4 c5 2.Sf3 d6 3.d4 cxd4 4.Sxd4 Sf6 5.Sc3 a6 6.Lg5 e6 7.f4 Db6 8.Dd2 Dxb2 9.Tb1 Da3 10.e5

Inte så vanligt förekommande numera. Dock hade jag hittat en intressant artikel av Konikowski i Fernschach nr 11/94 om det här draget - där vit vann!

10. - dxe5 11.fxe5 Sfd7 12.Lc4 Da5 13.Lxe6 fxe6 14.0-0 Sxe5!?

I Konikowskis artikel spelade svart det lockande 14. - Lc5 varpå vit kunde vinna både övertygande och vackert. Därför beslöt jag mig för partidraget. Har det spelats förut? Det är knappt jag vågar ge ett omdöme.

15.Kh1 Sbc6

Detta är den kritiska ställningen. Vad ska vit välja? Han har offrat pjäs och ett avbyte till bör hjälpa svart.

16.Sxc6?! bxc6 17.De3 Sf7 18.Lh4 La3!

Poängen med svarts plan. Nu kommer den viktiga rockaden och därefter gäller det bara

att rida ut stormen. Manduch valde att kämpa i ett och ett halvt år till.

19.Se4 0-0 20.Tb3 Se5 21.Td1 Lb4 22.Dd4 Sg6 23.Lg3 Le7 24.Dc4 Se5 25.De2 Ta7 26.c4 Td7 27.Tdb1 Sg6 28.c5 Td4 29.Tb8 e5 30.h4 Lf5 31.uppg.

Per Söderberg

Lothar Gärtig

Ponziani (C 44)

Lag-EM III, förgrupp, 1988-91

1.e4 e5 2.Sf3 Sc6 3.c3

Som sann romantiker spelade jag gärna lite ovanliga öppningar.

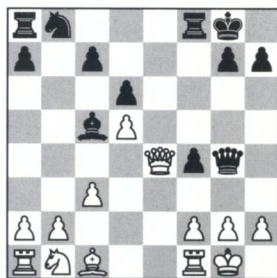
3. - Sf6 4.d4 Sxe4 5.d5 Sb8 6.Sxe5 Lc5 7.Dg4 0-0 8.Dxe4 d6 9.Ld3 f5 10.Dc4 b5 11.Dxb5 De7 12.0-0 Dxe5

En nyhet som presenterades 1989 och faktiskt inte fått förtjänt uppmärksamhet i den tidens teoriverk (Harding, Smith & Ciamarra). Draget kan vara en klar förstärkning.

13.Da4

Även 13.Db3 kommer i fråga.

13. - f4 14.De4 Dh5 15.Le2 Lg4 16.Lxg4 Dxc4

En kritisk ställning. Det närliggande 17.Le3 ger svart chansen att spela Dg5, f3 och liknande. Det bästa kan vara ett dambyte med 17.De6+.

17.Sd2 Sd7 18.h3 Dh5 19.De6+ Tf7 20.Se4 Lb6 21.Kh2

För att parera hotet f3.

21. - Sf8 22.Dg4 Dxd5 23.Sg5 Tf5 24.Lxf4

Abonyi 19			1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	p	rest
1	Walter Baumgartner	SWZ	■	0	½	1	1	0	½	½	0	½	0	4	
2	Per Söderberg	SVE	1	■	½	½	1	½	1	0	½	½	½	6	
3	Sergio Curtacci	ITA	½	½	■	1	·	½	½	0	½	½	½	4½	+1
4	Bruce Barnard	NZD	0	½	0	■	1	½	½	0	½	0	½	3½	
5	Sven Asker	SVE	0	0	·	0	■	0	1	0	0	0	½	1½	+1
6	Wolfgang Grohde	GER	1	½	½	½	1	■	½	·	½	0	½	5	+1
7	Claes Løfgren	DEN	½	0	½	½	0	½	■	0	½	0	0	2½	
8	Alexander Vojna	UKR	½	1	1	1	1	·	1	■	½	½	1	7½	+1
9	A M J Oomen	NLD	1	½	½	½	1	½	½	½	■	1	1	7	
10	Arthur Reed	ENG	½	½	½	1	1	1	1	½	0	■	1	7	
11	Claus-Peter Franke	GER	1	½	½	½	½	½	1	0	0	0	■	4½	

IM-norm: 6 poäng

Idén att behålla bonden känns idag tveksam. **24. - h5 25.Dg3 Sg6 26.Tfd1 Db5 27.a4 Dxb2?**

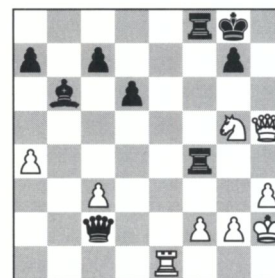
Så här nära tio år senare måste jag fundera över vad jag skulle ha gjort på 27. - De2, t ex 28.Td2 Dc4 29.Le3 h4!! 30.Dg4 Dxc4 31.hxg4 Lxe3 32.Se4 Lf4+. Enda möjligheten är kanske 28.Te1 Dxf2.

28.Df3

Det ger mig chansen till en rejäl kontrung.

28. - Taf8 29.Dxh5 T8f6 30.Te1 Sf8 31.Te8 Th6 32.Dg4 Thf6

Med remianbud. Men jag hade andra planer. **33.Tae1! Txf4 34.Txf8+ Txf8 35.Dh5 Dc2**

36.Te4!! Dxe4 37.Sxe4 T8f5

37. - Txe4 besvaras med 38.Dd5+ och det borde vara möjligt för vit att vinna.

38.Sg5 Te5 39.Dh7+ Kf8 40.Dh8+ Ke7 41.

Dxc7+ Ke8 42.Sh7 Tf7 43.Sf6+ uppg. Slutet kunde ha blivit: 43. - Ke7 44.Sg8+ Ke8 45.Dg6 Kf8 46.Sh6.

Anders Eriksson ångar på i VM-cykeln

Anders Eriksson kom tvåa i en semifinalgrupp i VM 19 på samma slutpoäng som turneringsvinnaren. Tabellen återfinns på sidan 28. Nu är Eriksson i färd med att prestera ett nytt toppresultat i en 3/4-final, vilket ger hopp om en VM-final för hans del. I nästa nummer ska vi titta närmare på ett av hans partier i 3/4-finalen.

Stadsmatch

Det har spelats en stadsmatch mellan Örnsköldsvik och finska Espoo över nio bord. Bengt Hägglund besegrade Kalevi Petälä vid förstabordet, och Örnsköldsvik segrade totalt med 6½-2½.

PARTIER

Partier till Lars Grahn, Östergårdsgatan 1:15, 212 22 Malmö.

ÖSTERSJÖTURNERINGEN

Första vinsten

Av alla lagtävlingar som SSKK deltagit i har ingen bevakats bättre än den just inledda Östersjötturneringen (BSTT VII). Det är Robert Ericsson och hans hemsida på Internet som vi kan tacka för det: <http://www.torget.se/users/a/assiac/>

Här kan vi följa turneringen parti för parti och emellanåt dyker det också upp nyhetsmail med intressant information. Efter ett par snabba remier har Göran Carlsson, Huskvarna noterat den första svenska vinsten. Det lär bli fler.

Göran Carlsson, Sverige Öst
Heinz Offenborn, Tyskland
Franskt (C 18)

Östersjötturneringen (BSTT VII)

1.e4 e6 2.d4 d5 3.Sc3 Lb4 4.e5 Se7 5.a3 Lxc3+ 6.bxc3 c5 7.Dg4 Dc7

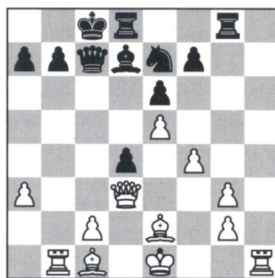
Det är ungefär lika vanligt att svart avstår från att offra bonde och spelar 7. - 0-0 eller 7. - Kf8.

8.Dxg7 Tg8 9.Dxh7 cxd4 10.Se2 Sbc6 11.f4 Ld7 12.Dd3 dxc3 13.Dxc3 Sf5 14.Tb1 d4 15. Dd3 0-0-0 16.Sg3?!

I sin bok *The complete French* (Batsford 1992) rekommenderar Lev Psakhis 16.Tg1 följt av g4. Springaren på f5 måste jagas bort. Han nämner inte partidraget, som ger vit en

svag dubbelbonde på g-linjen.

16. - Sxg3 17.hxg3 Se7 18.Le2

18. - La4?

Offenborn tog kanske inte hjälp av ett schackspelande datorprogram, men just partidraget kan i vissa avseenden karakteriseras som ett datordrag.

I diagramställningen kan man fastslå att vit har flera svaga bönder, främst de på c2 och g3. Svarts strategi bör gå ut på att samordna insatserna mot dessa båda punkter. Men i sådana fall är datorn ofta en klumpig varelse. Den väljer ut det mest lovande angreppsmålet och koncentrerar sig helt på det. Nimzowitsch skulle ha talat om laveringspel mot svagheter på ömse flyglar, och datorn skulle inte ha förstått vad han talat om. Det gäller alltså att kombinera hoten mot c2 och g3, gärna med tryck även mot g2. Vad Offenborn (och datorn?) gör är att koncentrera alla krafter mot c2. Det är burdust och som det så småningom visar sig inte särskilt effektivt.

18.Le2 var nödvändigt för att kunna besvara 18. - Sf5 med 19.g4. Löparen på e2 har här

en viktig försvarsuppgift. Det kunde därför vara en intressant uppgift för svart att försöka byta av vitfältslöparna. Plocka bort dessa och springaren börjar leva upp.

I stället för det enkelriktade partidraget kunde svart ha spelat **18. - a6** med idén Lb5 och det önskvärda avbytet på e2. Det lämnar d4-bonden i sticket, men efter 19.Dxd4? Lb5 20.Db2 (20.De4? Dc3+ 21.Kf1 Td1+ 22.Kf2 Dxg3 matt) 20. - Lxe2 21.Kxe2 Txg3 22.Kf2 Tc3 har spelet mot g3 och c2 fulländats. Svart står förstas på vinst.

Vit gör sannolikt bäst i att besvara 18. - a6 med **19.Db3** (19.Lf3 Lb5 följt av Txg3 eller 19.Df3 Lc6 är inte något som behöver oroa svart). Trycket mot b7 är inte betydelselöst. Fördelen för svart är bl a att trycket mot d4 lättar. Efter **19. - Lc6** har svart två angreppspunkter på g-linjen, samtidigt som löparen stärker försvaret av b7.

Analys

I det här läget består vits huvudalternativ i att försvara g2 eller att gå till motangrepp mot f7. Vi analyserar båda möjligheterna.

a) 20.Kf2 (20.Lf3 Txg3) 20. - Ld5 21.Db2 Dc6 och trycket mot vits kungsflygel börjar bli besvärande, t ex 22.Lf3 Sf5 23.g4 Lxf3 24.gxf3 d3! 25.cxd3 Sd4 26.Th3 Th8 27.Txh8 Txh8 28.Dxd4 (28.Ke3? Dxf3+ 29.Kxd4 Td8+ och vit blir matt.) 28. - Dc2+ 29.Ke3 Dxb1 och svart har en liten fördel.

b) 20.Th7?! Sd5 21.Lh5 Td7 22.Ld2 f5! 23. Txd7 (23.Th6 Th7) 23. - Dxd7 24.Le2 (24.Lf3 Dh7) 24. - Dg7 25.Lxa6!? (25.Kf2 Sc3!) 25.

- Dxg3+ (Inte 25. - bxa6?? 26.Db8+ Kd7 27. Dd6+ Ke8 28.Dxe6+ följt av 29.Tb8+ och matt i nästa drag.) 26.Dxg3 Txg3 varefter svart vinner tillbaka bonden med utjämning.

Kenneth Josefsson har hört av sig med uppmanande epost (Min nya epost-adress: schack@sydsvenskan.se) apropå en artikel som jag skrev i SSKK-bulletinen nr 5/97 om det digitala förståndets begränsningar. Han ber att få instämma i artikelns andemening. Hans slutkläm återges: "Jag hoppas att du fortsätter med dina friska artiklar - de behövs nu när datorhjulen rastar folk så man glömer den egna tanken ibland!"

Även om 18. - La4? inte var ett datordrag, så är det alltid intressant att fördjupa sig i de ställningar som uppkommer i skarven mellan spelöppningen och mittspelet, d v s i det skede av partiet när utvecklingen är avklarad och Planen ska utformas. Många tycker säkert att det är den svåraste fasen i ett parti. I den långsiktiga planeringen är datorn inte så sällan en otillförlitlig rådgivare.

19.Tb2 Kb8

Lämnar plats för ett torn på c8, men en sådan manöver kommer aldrig till utförande.

20.Kf2 Sd5

Svart är beredd att ge d4-bonden i utbyte mot c2-bonden. Det visar sig snart vara en dålig plan. Alternativet är att öka trycket med 20. - Td7 följt av Tc8 och eventuellt Dd8.

21.Dxd4

21. - Lxc2?

Offenborn har konsekvent spelat på planen att erövra c2-bonden. Mot den bakgrunden är partidraget trots allt konsekvent. Men efter 21. - Sc3 22.De3 Sxe2 hade man kunnat betrakta slaget på d4 som ännu ett bondeoffer. Den nakna vita kungen hade gett svart ett visst motspel, fast det är tveksamt om det hade kompenserat två bönder.

22.Le3

Hotet mot a7 är lätt avvärjt. Det är betydligt svårare att finna en bra parad mot det kommande Tc1.

22. - Sxe3 23.Dxe3 lf5?

Löparen bidrar inte särskilt mycket till försvarsarbetet från f5. Det hade varit bättre att plocka hem den via a4, men inte heller då har svart kompensation för bonden, t ex 23. - La4 24.Lf3 b5 (24. - Lc6 25.Tc1 Ka8 26.Txb7! Kxb7 27.Txc6 Dxc6 28.Lxc6+ Kxc6 29.Dxa7 med avgörande fördel för vit. Ett stående tema är att vit schackar till sig ett avbyte av de tunga pjäserna och kör hem bondeslutspelet.) 25.Tc1 och det är ingen tvekan om att vit förutom bonden har ett redigt initiativ. Jämför löparna.

24.Tc1 De7 25.lf3 uppg.

En märklig scenförändring. Plötsligt är det inte vits kung utan svarts som blivit måltavla.

Det var kanske lite väl tidigt att kasta in handduken, kan man tycka. Men det fanns trots allt goda motiv för beslutet. Efter t ex 25. - Td7 26.Tc4 Dd8 (26. - b6 27.Txb6+! axb6 28.Dxb6+ Tb7 29.Lxb7 Dxb7 30.Dd6+ Ka8 31.Ta4+) 27.Lc6! Te7 (27. - Tc7 28.Ta4 b6 29.Dxb6+) 28.Td4 Dc7 (28. - Da5 29.Ta4) 29.Lxb7 a5 30.Lc6+ Kc8 31.Tc4 Kd8 32.Dd4+ nalkas slutet snabbt.

Ny epost-adress!

Korrschacks redaktör Lars Grahn har bytt epost-adress igen. Den är numera schack@sydsvenskan.se

LAG-SM 1996

Stenhård slutstrid

Både SK Kamraterna från Göteborg och Farsta SK har två partier kvar i division 1. Göteborgarna leder med en partipoäng, men enligt en tillförlitlig källa är det kanske Farsta som ligger bäst till för slutsegern. Det är under alla förhållanden upplagt för en dramatisk avslutning.

Bo Bengtsson, Farsta SK har spelat klart vid bord 4, där han blivit bäste poängplockare. Han har funderat på att skriva "en liten betraktelse om hur det är att som gammal närschackspelare efter många års totalt speluppehåll göra comeback i lag-SM i korrschack". Den betraktelsen ser vi fram emot.

Sju gånger har Bengtsson spelat med i SM-gruppen i närschack, senast 1985. Jag har speciella minnen från hans debut i dessa sammanhang. Det var i Göteborg 1975. En dag i slutet av turneringen följde ett TV-team från Sveriges Radio den blivande Sverigemästaren Axel Ornstein i hasorna. Han såg oerhört betydelsefull ut i strålkastarnas sken. Just den dagen skulle mästaren spela mot Bo Bengtsson. "TV-partiet" blev inte särskilt glansfullt för Ornsteins del, där förlorade han sitt enda parti i turneringen. I sina framträdanden i SM-gruppen kom Bengtsson som bäst på femte plats (Stockholm 1977).

Per Näsman, Vällingby SS

Bo Bengtsson, Farsta SK

Nimzoindiskt (E 24)

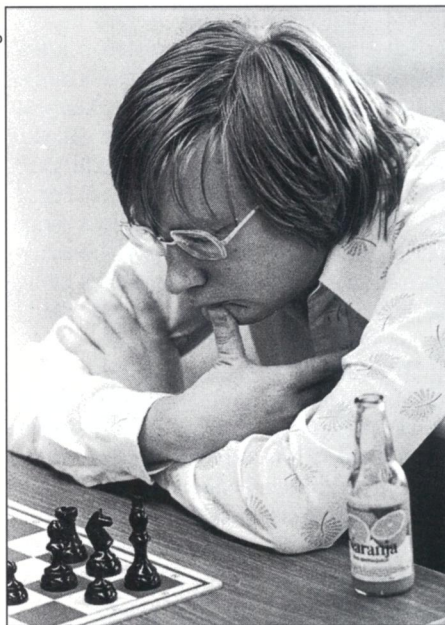
Lag-SM 1996, division 1

1.d4 Sf6 2.c4 e6 3.Sc3 lb4 4.f3 d5 5.e3 c5

6.a3 Lxc3+ 7.bxc3 0-0 8.cxd5 Sxd5 9.Se2

Denna fortsättning anses tvivelaktigt på grund av det nimzoindiska modellpartiet Schwebber-Bilek, Stockholm 1962, som fortsatte 9. -

Foto: Olle Algärs

Bo Bengtsson anno 1975.

Sc6 10.e4 Sb6 11.dxc5 Sd7 12.Sd4 Sa5 13.Le3 Sxc5 14.Sb5 b6 och vit blev snart överspelad på damflygeln. Nu ska man naturligtvis inte fästa alltför stort avseende vid ett enda 35 år gammalt parti; varianten är säkert spelbar för vit.

9. - Sc6 10.e4 Sb6 11.dxc5 Sd7 12.Sd4 Sa5 13.c6!

Säkerligen bättre än Schwebbers 13.Le3.

13. - Sxc6 14.Sxc6 bxc6 15.Dd6!?

En originell aktivering av damen. Svart planerade annars Da5 följt av La6 och eventuellt Se5 med fullt acceptabelt spel.

15. - Db6!?

15. - Df6 16.Ld2 Td8 kom också i fråga, men jag tyckte det följande bondeoffret såg lovande ut.

16.Le2 Td8 17.Lg5 f6! 18.Dxe6+

Med remianbud. Att jag avböjde berodde inte

på att jag ansåg mig stå bättre utan ska nog mera ses som en hyllning till Bileks fina parti!

18. - Kh8 19.Lf4

19. - La6!?

Ursprungligen hade jag förstas planerat 19. - Sc5 20.Da2 La6. Då jag offrade bonden hade jag sett på fortsättningen 21.Tb1 Da5 22.0-0 Lxe2 23.Dxe2 Sd3 24.Le3 Dxc3 25.a4 Td7. Ställningen är svårbedömd - om någon står bättre är det kanske snarare vit. Men jag tyckte ändå att varianten kunde duga som reservutgång om jag inte skulle hitta något bättre.

Ett tag trodde jag också att jag faktiskt hade hittat något bättre i form av fortsättningen 19. - Sc5 20.Da2 Sd3+ 21.Lxd3 Txd3 22.Td1 La6 23.Txd3 Lxd3 med - som jag först bedömde saken - starkt tryck för bonden. Vit har dock den fina befrielsemanövern 24.Dd2! Td8 25.Dc1! följt av Le3 och Kf2 och det är svart som får kämpa för remi.

Draget 19. - La6 har två poängar jämfört med 19. - Sc5. Den ena är att svart får ut Ta8 snabbare och inte behöver ställa löparen i vägen på d3, t ex i varianten 20.Td1 Sc5 21.Txd8+ Txd8 22.Da2 Sd3+ 23.Lxd3 Txd3. Efter 24.Ld2 h6 25.a4 Td7 är det svårt att se hur vit ska komma ur greppet.

Besvarar vit 19. - La6 med 20.Da2 kan svart om han vill gå över till reservvarianten ovan med 20. - Sc5. Ett annat, ungefär likvärdigt, alternativ är 20. - Lxe2 21.Kxe2 (eller 21.Dxe2 Sc5 22.Le3 Sd3+ 23.Dxd3 Txd3 24.

Lxb6 axb6 25.Ke2 Txc3 26.Thc1 med remi-ställning) 21. - Da6+ 22.c4 Sb6 med en oklar ställning - som jag dock inte heller var helt nöjd med.

Den andra poängen med 19. - La6 är att draget ger vit mer att välja mellan. Håll med om att 20.Da2 inte förefaller lika självklart som efter 19. - Sc5. Den av vit valda fortsättningen är kanske i och för sig inte direkt dålig, men den ger åtminstone svart intressantare utsikter än 20.Da2.

20.Lxa6?! Dxa6 21.De7 Sf8

Då vit nu kontrollerar c5 och e5 får springaren välja en annan väg till fronten. Nu bedömde jag min ställning som klart fördelaktig med möjligheter som Sg6, Dd3, Td7 och Tad8. Men jag hade gjort upp räkningen utan vits stolta konung.

22.Kf2!

Bra kung reder sig själv - färden ställs mot det relativt skyddade fältet g3, med förhoppning om en mera permanent fristad på h2. Den taktiska poängen är att 22. - Sg6 23.Dc7 Tac8 vederläggs av 24.Thd1!. Svart kan förstås ta ut dragupprepning genom 22. - Sg6 23.Dc7 Tdc8, men jag hade ju avböjt remi för bara fyra drag sedan!

22. - Td7 23.Db4

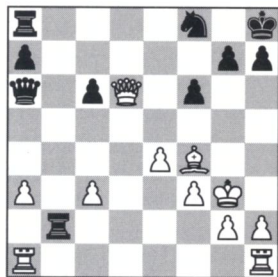
Troligen bättre än 23.Dc5 Se6 24.Df5 Sxf4! och vit kan inte slå på d7 för matt. Efter

25.Dxf4 Tad8 26.Kg3 Dc4 27.De3 a5 har svart god kompensation för bonden. Vit har problem med att gardera damflygelbönderna och samtidigt hålla upp skölden för kungen. En bättre möjlighet för vit är att ge tillbaka bonden med 27.e5 Dxc3, t ex 28.exf6 gxf6 29.Kh3 Td5 eller 28.Thc1 Dd3 29.e6 Td5, i båda fallen med skarpt spel där dock svart tycks ha de något bättre chanserna. (Observera också att svart inte kan besvara 23.Db4 med 23. - Sg6 på grund av paraden 24.Thb1! och vits kung kan smita in på h1.)

23. - Tb7 24.Dd6 Td7

Handboken i dragupprepningens strategi och taktik är ännu oskriven. I korrschack handlar det sällan om att hinna med dragserien, oftare om att provocera motståndaren - eller att invägga honom i säkerhet. Här ville jag framför allt ge honom en chans att spela på vinst genom att ställa damen på c5 (jämför föregående kommentar).

25.Db4 Tb7 26.Dd6 Tb2+ 27.Kg3

Denna ställning hade jag uppe av och till under mer än tre månader! Någon helt övertygande fortsättning fann jag dock aldrig. På 27. - De2 följer t ex 28.Thg1 Df2+ 29.Kg4! (även här reder sig en bra kung!) 29. - Sg6 30.Lg3 De3 31.h4! och kungen kryper ner på h3.

27. - Db6 28.Dd4?

Men här går vit fel. Tvunget var 28.Thf1. Efter 28. - Td8 29.De7 (Sämre är genast 29.

Forts. på sidan 39

Nordisk 5-landskamp

Norge har tagit ledningen i Nordisk 5-landskamp. Det svenska lagets individuella resultat framgår av tabellen på sidan 30.

Norge	13½	+78	61,4%
Island	10½	+81	55,3%
Sverige	13½	+73	50,0%
Finland	10	+80	50,0%
Danmark	10	+73	37,0%

Resultatservice

Tomas Carnstam, Norra Promenaden 3 D, 222 40 Lund. Epost: tc@maths.lth.se

SM 1996 + SM 1997	18	Nordisk Cup 2, final	24
Klass M	18	Norges PSF 50 år	24
Klass I och 2	19	Nordbalt I	25
Klass 3	20	Nordbalt Veteran I	25
Lag-SM 1996	20	Nordbalt Cup I	25
Veteranklassen	22	VM 19, semifinalgrupp 8	28
Cup 93, final	22	Internationella lagmatcher	29
Cup 95, final	23	Nordisk 5-landskamp	30
Cup 97	23		

Resultatredovisning på Internet

<http://home3.swipnet.se/~w-36794/sskk>

SSKKs turneringar. Hemsidan är rätt ny och kompletteras efter hand. Den givna startpunkten för varje nätutflykt i den stora korrvälden.

<http://www.iccf.com>

ICCFs turneringar. Här kan man exempelvis följa SSKK-medlemmarnas framfart i Lag-EM, Lag-OS och VM-cykeln.

<http://www.chessmail.com>

Kompletterar ICCFs hemsida, främst vad gäller int. **minnes-och jubileumsturneringar.**

<http://home5.inet.tele.dk/kskakdsu/index.htm>

Danska schackförbundets korrväldning. Resultatservice från **Nordisk 5-landskamp.**

<http://home.sol.no/sjoel/npsf/info.htm>

Norges Postsjakkforbunds hemsida. Resultat från **NordBalt Cup 1**, men uppdateringen är åtminstone för tillfället sämre än den du får i Korrschack.

<http://www.torget.se/users/a/assiac>

Rykande het information om **Östersjötureringen** (BSTT VII).

http://ourworld.compuserve.com/Homepages/Robert_Felber/5nat-res.htm

Kontinuerliga rapporter från **5-Nations eMail Tournament**. Förutom Sverige deltar Argentina, Kanada, Sydafrika och Österrike i denna 5-landskamp, som spelas över tio bord med epost.

RESULTATSERVICE

SM-gruppen

SM 1996		96-06-03	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	p	rest
1.	Raymond Ghafari	Falkenberg	■	1	·	½	½	1	½	1	½	1	0	1	½	½	½	8½	+1
2.	Mikael Westlund	Boden	0	■	·	0	0	1	½	1	1	0	0	½	½	0	1	5½	+1
3.	Peter Quick	Malmö	·	·	■	½	0	1	½	½	½	1	½	½	½	·	1	6½	+3
4.	Niclas Hjelm	Bromma	½	1	½	■	1	1	1	1	1	1	1	½	½	½	11½		
5.	Conny Persson	Göteborg	½	1	1	0	■	1	½	1	½	1	½	1	½	½	9½		
6.	Bertil Johansson	Norrköping	0	0	0	0	0	■	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
7.	Christer Hult	Växjö	½	½	½	0	½	1	■	½	½	0	½	1	½	½	7½		
8.	Bo Lindström	Sandviken	0	0	½	0	0	1	½	■	1	½	½	½	·	½	0	5	+1
9.	Bertil Westin	Alingsås	½	0	½	0	½	1	½	0	■	½	0	½	0	½	4½		
10.	Enrique Gonzalez	Norramhammar	0	1	0	0	0	1	1	½	½	■	0	0	0	1	5		
11.	Rune Degerhammar	Kristianstad	1	1	½	0	½	1	½	1	1	■	1	½	1	1	10½		
12.	Åke Granström	Umeå	0	½	½	0	0	1	0	½	½	1	0	■	½	0	5		
13.	Jan Bohlin	Göteborg	½	½	½	½	½	1	½	·	1	1	½	½	■	0	7½	+1	
14.	Peter Nielsen	Jönköping	½	1	·	½	½	1	½	½	1	0	1	1	·	·	8	+2	
15.	Johnny Becker	Eskilstuna	½	0	0	½	½	1	0	1	1	0	0	½	½	·	5½	+1	

SM 1997		97-08-04	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	p	rest
1.	Janne Rudwall	Stockholm	■	·	·	·	·	·	·	·	·	·	·	·	·	0	·	0	+13
2.	Filip Hellström	Degerfors	·	■	·	·	·	·	·	·	·	·	·	·	·	·	·	½	+13
3.	Rune Degerhammar	Kristianstad	·	·	■	½	·	·	·	·	·	·	·	·	·	·	½	1	+12
4.	Enrique Gonzalez	Norramhammar	·	·	½	■	·	·	·	·	·	0	·	·	·	·	1	1½	+11
5.	Erik Malmstig	Uppsala	·	·	·	·	■	·	·	·	·	·	·	·	·	·	·	·	+14
6.	Johnny Becker	Eskilstuna	·	·	·	·	·	■	·	·	·	·	·	·	·	·	·	·	+14
7.	Lennart Rydholm	Göteborg	·	·	·	·	·	·	■	·	·	·	·	·	·	·	·	·	+14
8.	Bengt Hägglund	Domsjö	·	·	½	·	·	·	·	·	·	·	·	·	½	·	1	+12	
9.	Mats Larsson	Staffanstorp	·	·	·	·	·	·	·	·	·	■	·	·	·	0	0	+13	
10.	R G Hagelin	Karlskoga	·	·	·	·	·	·	·	·	·	·	■	·	·	·	·	+14	
11.	Joakim Andersson	Järfälla	·	·	·	·	·	·	·	·	·	·	·	■	·	·	·	+14	
12.	Olof Ejermo	Lund	·	·	·	1	·	·	·	·	·	·	·	·	·	·	½	1½	+12
13.	Krister Johansson	Svängsta	·	·	·	·	·	·	·	½	·	·	·	·	·	·	·	½	+13
14.	Christer Johansson	Örnsköldsvik	1	·	·	·	·	·	·	·	·	·	·	·	·	·	·	1	+13
15.	Björn Johnson	Lund	·	·	½	0	·	·	·	·	1	·	·	·	·	·	·	2	+10

Klass M, 1, 2 och 3

M:192	95-05-29	1	2	3	4	5	6	7	p
1	Jan Malmström Grängesberg	■	0	1	1	0	1	·	·
2	Conny Persson Göteborg	1	■	1	1	½	1	5½	
3	Mats Larsson Staffanstorp	0	0	■	1	1	1	4	
4	Lars H Andersson Piteå	0	0	0	■	0	½	1	
5	Gert Melander(+) Skärholmen	1	0	0	1	■	1	3½	
6	Jan Svensson Mariestad	0	½	0	½	0	■	2	
7	Thomas Olsson Dala-Järna	·	0	0	0	½	0	■	

M:195	95-12-29	1	2	3	4	5	6	7	p
1	Bengt Albonius Härnösand	■	½	1	½	0	1	3½	
2	Lars Jonsson Skärholmen	½	■	1	½	0	0	2½	
3	Lars H Andersson Piteå	0	0	■	½	0	½	1½	
4	Bertil Johansson Norrtälje	½	½	½	■	0	0	1½	
5	Stig Lindeberg Degeberga	1	1	1	1	■	½	5½	
6	Peter Korning Håsselby	0	1	½	1	0	■	·	
7	Bengt Hägglund Domsjö	½	½	½	1	½	·	■	

M:194	95-12-29	1	2	3	4	5	6	7	p
1	Enrique Gonzalez N-hammar	■	½	1	1	½	1	5	
2	Berndt Westerlund Östersund	½	■	½	½	4	½	3½	
3	Ove Nyhlén Linköping	0	½	■	½	½	½	2½	
4	Olof Ejermo Lund	0	½	½	■	1	½	3½	
5	Arne Karlsson Enskede	0	½	½	0	0	½	1½	
6	Bo Lindström Sandviken	½	½	½	0	1	■	·	
7	Rickard Dahlström Götene	0	0	½	½	½	·	■	

M:196	96-06-17	1	2	3	4	5	6	7	p
1	Leif Ahman Härnösand	■	0	1	½	·	0	0	
2	Per-Erik Berglund Angered	1	■	½	½	1	½	4½	
3	Gösta Enqvist Skellefteå	0	½	■	1	0	½	0	
4	Gunnar Tunberg Borås	½	½	0	■	1	½	3½	
5	Andreas Landgren Västerås	·	0	1	0	■	1	0	
6	Mats Hylén Viken	1	0	½	0	0	■	2	
7	Christer Thörnros Söderhamn	1	½	1	½	1	½	4½	

RESULTATSERVICE

M:197	96-08-05	1	2	3	4	5	6	7	p
1	Ulf Larsson Lund	■	0	1	1	½	1	½	4
2	Johan F Næser Harestad	1	■	§	1	·	½	§	
3	Jan Svensson Mariestad	0	1	■	1	½	0	·	
4	Gert Melander(+) Skärholmen	·	·	·	·	·	·	·	
5	Kurt Ekelund Karlstad	½	·	½	1	■	0	½	
6	Bengt Albonius Härnösand	0	½	1	1	1	■	½	
7	S-E Sagström Fjärdhundra	½	1	·	1	½	½	■	

M:198	96-12-31	1	2	3	4	5	6	7	p
1	Berndt Westerlund Östersund	■	½	0	·	½	·	·	
2	Gert Lyngsjö Bara	½	■	·	1	1	·	·	
3	Ulf Norevall Uppsala	1	·	■	·	½	½	1	
4	Bahri Bunjaku Falkenberg	·	0	·	·	0	0	0	
5	Östen Nordström Stockholm	½	0	½	1	■	½	0	
6	Stig Lindeberg Degeberga	·	·	½	1	½	·	·	
7	Håkan Svensson Eskilstuna	·	·	0	1	1	■	·	

M:199	97-08-04	1	2	3	4	5	6	7	p
1	Stefan Andéer Östersund	■	·	½	·	0	·	·	
2	Carl Johan Nilsson Göteborg	·	■	·	·	·	·	·	
3	Kurt Ekelund Karlstad	½	·	·	·	0	·	½	
4	Gösta Enqvist Skellefteå	·	·	·	■	·	·	·	
5	Ove Nyhlén Linköping	1	·	1	·	·	·	·	
6	Åke Oskarsson Bräcke-Hoby	·	·	·	·	·	■	·	
7	Stefan Rilberg V Frölunda	·	·	½	·	·	·	■	

M:200	97-12-31	1	2	3	4	5	6	7	p
1	Jan Viberg Örnsköldsvik	■	·	·	·	·	·	·	
2	Börje Persson Borås	·	■	·	·	·	·	·	
3	Kristian Evertsson Örebro	·	·	■	·	·	·	·	
4	Peter Quick Malmö	·	·	·	·	·	·	·	
5	Tommy Andersson Klässbol	·	·	·	·	·	■	·	
6	Dan Åkesson Gislaved	·	·	·	·	·	·	■	
7	Bengt Albonius Härnösand	·	·	·	·	·	·	■	

1:466	950424-971130	1	2	3	4	5	6	7	p
1	Boris Hallengren Mölnlycke	■	½	½	½	1	1	1	4½
2	Peter Engberg Västerås	½	■	0	1	1	1	4½	
3	Nils-Åke Nilsson Boden	½	1	■	½	0	1	4	
4	Martin Gunnås Enskede	½	0	½	■	1	1	3½	
5	Eric Carlsson Karlsborg	0	0	1	0	■	½	2½	
6	Josip Vrabec Brunflo	0	0	0	0	½	■	1½	
7	Curt Andersson Umeå	0	0	0	½	0	0	■	

1:467	95-05-29	1	2	3	4	5	6	7	p
1	Robert Persson Mellbystrand	■	1	·	0	½	0	1	
2	Alf Rällsjö Gagnef	0	■	0	½	0	0	½	
3	Mats Nilsen Täby	·	1	·	1	0	·	0	
4	Akemy Modig Kiruna	½	1	0	■	½	0	2	
5	Dan Åkesson Gislaved	½	½	1	½	■	1	4½	
6	Ulf Hammarström Idkerberget	0	1	·	1	0	0	0	
7	Jesper Ampainen Göteborg	½	1	1	1	0	■	4½	

1:470	960617-971210	1	2	3	4	5	6	7	p
1	Martin Alvebring Landskrona	■	½	1	½	½	1	1	4½
2	Stig Härwell Ystad	½	■	½	½	1	½	1	4
3	Roland Nilsson Malmö	0	½	■	1	½	1	4	
4	Kurt Hjortstam Alingsås	½	½	0	■	½	½	1	3
5	Torgny Lindqvist Piteå	½	0	½	½	■	½		

Veteran-SM

VETERAN-SM 1997		97-06-13	1	2	3	4	5	6	7	8	9	p	rest
1	Stig Lindeberg	Degeberga	■	.	.	½	½	+5
2	John Collett	Enebyberg	.	■		+6
3	Harry Runström	Tibro	.	.	■	1	.	1	+5
4	Arne Andersson	Kristianstad	½	.	.	■	.	.	.	½	.	1	+4
5	Per-Gösta Högborg	Stockholm	■	r	.	1	.	1	+5
6	Birger Jonsson	Domsjö	r	■	.	f	r	.	
7	Boris Hallengren	Mölnlycke	■	.	.	.	
8	Sven Breimar	Sollentuna	.	.	0	½	0	v	.	.	■	½	+3
9	Stig Härwell	Ystad	r	.	.	■	.	+6

Klass V

V:129		97-08-04	1	2	3	4	5	6	7	p
1	Stig Carlsson	Dalsjöfors	■	
2	Ernst Jonson	Trångsund	.	■	0	.	0	.	.	
3	Sven Ferm	Visby	.	.	1	■	.	.	.	
4	Bengt Ward	Stenungsund	½	0	.	
5	Stig Friström	Ronneby	.	.	1	.	½	■	.	
6	Helge Wallin	Tierp	1	.	■	
7	Åke Bussqvist	Borås	■	

I skrivande stund har inga partier färdigspelats i grupp 130 och 131. I grupp 130 ersätts Karl Hägglöf av Sven Breimar, Sollentuna, i grupp 131 ersätts Birger Jonsson av Stig Härwell, Ystad. Startdatum för dessa båda grupper är 97-12-31.

Inbjudan till Veteran-SM 1998

Vi bjuder in till Veteran-SM 1997, som ska omfatta 9-15 deltagare. Direktkvalificerade är segrarna i VSM 1996 och VSM 1997 samt segrarna i hittills avgjorda grupper i klass V som startat högst fem år före aktuellt VSM (om segern ej utnyttjats för tidigare VSM). SSKK kan ta ut ytterligare spelare för att uppnå nio deltagare. Intresserade kan ta kontakt med SSKK-kansliet (046-151915).

Sista anmälningdag: 2 mars 1998. **Beräknad start:** april 1998. **Anmälan** sker genom insättning av startavgiften 100 kr på SSKKs postgiro 52052-8. **Priser:** Böcker och diplom.

Cup 93 Final

CUP 93 FINAL		97-01-08	1	2	3	4	5	6	7	8	9	p	rest	
1	Magnus Eriksson	Krylbo	■	½	½	.	1	1	1	.	.	5	+2	
2	Walter All	Bromma	½	■	.	0	1	1	.	1	.	3½	+3	
3	Raymond Ghafari	Falkenberg	½	.	■	1	1	1	½	1	.	5	+2	
4	Esa Niemelä	Umeå	.	1	0	■	1	½	1	1	.	4½	+2	
5	Mats Larsson	Staffanstorp	0	0	0	0	■	½	0	1	½	2		
6	Leif Lundkvist	Uppsala	0	0	0	½	½	■	½	1	.	2½	+1	
7	Per-Erik Berglund	Angered	0	.	½	0	1	½	■	1	.	3	+2	
8	Urban Ericson	Krylbo	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
9	Per Näsman	Täby	½	.	.	.	1	■	1½	+6

Cup 95 Final

CUP 95 FINAL		97-06-26	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	p	rest
1	Arne Nilsson	Malmö	■		
2	Kent Rörqvist	Arvika	.	■		+8
3	Matts Unander	Farsta	.	.	■		+8
4	Kjell-Åke Andersson	Skoghäll	.	.	.	■		
5	Boris Hallengren	Mölnlycke	■		
6	Lars H Andersson	Piteå	■		+8
7	Tryggve Karlström	Lund	■		+8
8	Björn Andersson	Karlstad	■	.	½	.	½		+7
9	Mats Jonsson	Hässelby	■	.	.	.		+8
10	Stig Östblom	Forsbacka	■	½	.	½	+7
11	Bengt Andersson	Tidaholm	½	.	½	.	■	.	1	+6
12	Tommy Eriksson	Perstorp	■		+8

Cup 97

CUP 97 grupp 1		97-12-31	1	2	3	4	5	6	7	p
1	Walter All	Bromma	■	
2	Daniel Wredenberg	Växjö	.	■	
3	Leif Rosén	Staffanstorp	.	.	■	
4	Bo Eklund	Hedemora	.	.	.	■	.	.	.	
5	Anders Brissman	Tibro	■	.	.	
6	Nils Erlandsson	Hultsfred	■	.	
7	Fredrik Jacobsen	Stockholm	■	

CUP 97 grupp 2		97-12-31	1	2	3	4	5	6	7	p
1	Lasse Linusson	Alunda	■	
2	Jan Bennborn	Solna	.	■	
3	M Jakobsson	Trondheim	.	.	■	
4	Pierre Nordsten	Malmö	.	.	.	■	.	.	.	
5	Christer Thörnros	Söderhamn	■	.	.	
6	Rune Lindberg	Karlstad	■	.	
7	Karl-Evert Norström	Haninge	■	

CUP 97 grupp 3		97-12-31	1	2	3	4	5	6	7	p
1	Sven-Olof Swerin	Uppl. Väsby	■	
2	Bo Lindström	Sandviken	.	■	
3	Robert Koppel	Partille	.	.	■	
4	Thore Pettersson	Sundbyberg	.	.	.	■	.	.	.	
5	Michael Linné	Örnsköldsvik	■	.	.	
6	Thomas Franzén	Arboga	■	.	
7	Conny Thörn	Farsta	■	

CUP 97 grupp 4		97-12-31	1	2	3	4	5	6	7	p
1	Thore Pettersson	Sundbyberg	■	
2	Christian Hansson	Aby	.	■	
3	David Ronlän	Malmö	.	.	■	
4	Lars Borgström	Göteborg	.	.	.	■	.	.	.	
5	Nils-Åke Malm	Sundsvall	■	.	.	
6	Helmer Wiklund	Strängnäs	■	.	
7	Mats Edmark	Täby	■	

CUP 97 grupp 5		97-12-31	1	2	3	4	5	6	7	p
1	Östen Nordström	Stockholm	■	
2	Sven-Olov Hultin	Sala	.	■	
3	Bror-Eric Johansson	Kinna	.	.	■	
4	Johan Hanes	Hägersten	.	.	.	■	.	.	.	
5	Bengt Ward	Stenungsund	■	.	.	
6	Kent Pettersson	Örebro	■	.	
7	Lars-G Nilsson	Solna	■	

CUP 97 grupp 6		97-12-31	1	2	3	4	5	6	7	p
1	Hans Rånby	Stockholm	■	
2	Martin Alvebring	Landskrona	.	■	
3	Sören Sahlholm	Västerås	.	.	■	
4	Anders Linnell	S-landsstenar	.	.	.	■	.	.	.	
5	Ivar Bohlin	Laxå	■	.	.	
6	Lars Didriksson	Borensberg	■	.	
7	Nils Roland Nilsson	Bromma	■	

CUP 97 grupp 7		97-12-31	1	2	3	4	5	6	7	p
1	Nils-Åke Nilsson	Boden	■	
2	Per-Erik Berglund	Göteborg	.	■	
3	Mats Edmark	Täby	.	.	■	
4	Per Lundgren	Alnö	.	.	.	■	.	.	.	
5	Åke Karlsson	Skövde	■	.	.	
6	Jenö Vagasy	Sollentuna	■	.	
7	Ulf Larsson	Lund	■	

CUP 97 grupp 8		97-12-31	1	2	3	4	5	6	7	p
1	Conny Thörn	Farsta	■	
2	Jimmy Lönn	Hanneda	.	■	
3	Per Lundgren	Alnö	.	.	■	
4	Ulf Norevall	Uppsala	.	.	.	■	.	.	.	
5	Jan Moberg	Göteborg	■	.	.	
6	Kaj Falinder	Hörby	■	.	
7	Hans Rånby	Stockholm	■	

Nordisk Cup 2, Final

Nordisk Cup 2 Final		97-05-20	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	p	rest
1. Jan Högberg	SVE	■	·	·	·	·	½	½	·	·	·	·	·	·	·	2	+8
2. Joe Flyckt Olsen	DEN	·	■	·	·	·	·	·	·	·	·	·	·	·	·		+12
3. Jón Kristinnsson	ISD	·	·	■	·	·	·	·	·	·	·	·	·	·	·		+12
4. Yrjö Oksanen	FIN	·	·	·	■	·	·	·	·	·	·	·	·	·	0	½	+10
5. Allan Hagström	SVE	½	·	·	·	■	·	·	·	·	·	·	·	·	·	1	+10
6. Øystein Lorentzen	NOR	½	·	·	½	·	■	·	·	·	·	·	·	·	·	1	+10
7. Øystein Sande	NOR	·	·	·	·	·	·	·	■	·	·	·	·	·	·		+12
8. Jörgen Nilsson	SVE	·	·	·	·	·	·	·	·	■	½	·	·	·	·	1	+10
9. Karl W Strand	NOR	·	·	·	·	·	·	·	·	·	·	½	■	·	·	½	+11
10. Raymond Ghafari	SVE	½	·	·	·	·	·	·	·	·	·	·	·	·	·	½	+11
11. Pauli Aulaskari	FIN	½	·	·	1	·	·	·	·	·	·	·	·	·	·	1½	+10
12. Dan Olofson	SVE	·	·	·	·	·	·	·	·	·	·	·	·	·	·		+12
13. Östen Nordström	SVE	·	·	·	·	½	·	·	·	·	½	·	·	·	·	1	+10

Norges PSF 50 år		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	p	rest
1. Itzhak Veinger	ISL	■	½	·	½	1	·	½	½	0	½	½	½	½	½	1	6½	+2
2. Zygmunt Pioch	POL	½	■	1	½	1	0	½	½	0	½	½	0	1	1	½	7½	
3. Pekka Kauppala	FIN	·	0	■	0	1	·	0	0	0	½	0	1	0	0	·	2½	+3
4. Niels Jørgen Fries Nielsen	DEN	½	½	1	■	½	0	½	½	½	½	½	½	½	½	1	7½	
5. Henk Temmink	NLD	0	0	0	½	■	0	0	0	0	0	0	0	0	½	½	1½	
6. Gert Timmerman	NLD	·	1	·	1	1	■	½	½	0	½	½	1	½	1	1	8½	+2
7. Wolfgang Hässler	GER	½	½	1	½	1	½	■	½	0	0	½	½	0	1	1	7½	
8. Erik Bang	DEN	½	½	1	½	1	½	½	■	0	½	½	½	½	½	½	7½	
9. ULF ANDERSSON	SVE	1	1	1	½	1	1	1	■	1	1	1	1	½	1	½	11	+1
10. Peter Millican	ENG	½	½	½	½	1	½	1	½	·	■	0	½	½	1	½	7½	+1
11. J van Oosterom	NLD	½	½	1	½	1	½	½	½	½	1	·	■	1	½	1	10	
12. Ivar Bern	NOR	½	1	0	½	1	0	½	½	0	½	0	■	0	½	½	5½	
13. Hans M Elwert	GER	½	0	1	½	1	½	1	½	½	½	½	1	·	1	·	8½	+1
14. Colin McNab	SCO	½	0	1	½	½	0	0	½	0	0	0	½	0	■	1	4½	
15. Joseph deMauro	USA	0	½	·	0	½	0	0	½	½	½	0	½	·	0	■	3	+2

Kategori 15. IGM-titel: 7 poäng IM-titel: 4½ poäng Start: 1994-10-15

Uppflyttningar

Till SM-gruppen:
Per-Erik Berglund, Angered

Till klass M:
Martin Alvebring, Landskrona

Till klass 1:
Leif Rosén, Staffanstorp
Johan Larsson, Bureå

Till klass 2:
Göran Ridnert, Tyresö
Per Eisele, Dalby

Nordbalt-turneringar

Nordbalt I		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	p.	rest
1. Erkki Koskinen	FIN	■	½	½	½	0	0	1	0	0	0	1	0	0	1	0	0	0	4½	
2. Alexandras Agejevas	LIT	½	■	½	½	1	½	1	½	0	½	½	0	1	½	½	½	0	8	
3. PER SÖDERBERG	SVE	½	½	■	½	½	1	1	0	½	1	1	1	½	½	0	0	9		
4. Per Ofstad	NOR	½	½	½	■	0	½	1	1	½	½	1	½	0	1	½	1	10		
5. Svend Erik Kramer	DEN	1	0	½	1	■	0	1	1	½	½	1	1	1	1	0	1	11		
6. Uldis Rinkis	LAT	1	½	0	½	1	■	1	1	1	½	1	½	1	1	0	·	10½	+1	
7. Jüri Siigur	EST	0	0	0	0	0	0	■	0	0	1	0	0	0	½	0	½	0	2	
8. Helge Gundersen	NOR	1	½	1	0	0	0	1	■	1	½	1	0	0	0	0	½	0	6½	
9. Pjotr Nikitin	EST	1	1	½	½	½	0	1	0	■	½	1	1	½	1	½	·	0	9	+1
10. Pentti Lehtinen	FIN	1	½	0	½	½	½	0	½	½	■	1	½	0	1	½	·	7	+2	
11. Vytautas Sutkus	LIT	0	½	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	2		
12. Juris Saksis	LAT	1	1	0	½	0	½	1	1	0	½	½	■	1	1	½	½	9½		
13. Einar Karlsson	ISD	1	0	½	1	0	0	1	1	½	1	1	0	■	½	0	½	0	8	
14. Bjarni Magnússon	ISD	0	½	½	0	0	0	½	1	0	0	1	0	0	½	0	0	4	+1	
15. TOMAS CARNSTAM	SVE	1	½	1	½	1	1	1	1	½	½	1	½	1	1	■	½	½	12½	
16. Jón Kristinnsson	ISD	1	½	1	0	0	·	½	½	·	·	1	½	½	1	½	■	1	8	+3
17. Sven Jardorf	DEN	1	1	½	0	½	½	1	1	1	·	1	½	1	·	½	0	9½	+2	

IM-titel: 10 poäng Start: 1996-02-01

Nordbalt Veteran I		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	p.	rest
1. Juozapas Stanulis	LIT	■	·	1	1	1	0	1	½	1	0	·	0	·	0	·	·	5½	+5
2. Voldemar Omberg	EST	·	■	1	1	·	½	1	0	0	½	½	½	1	0	1	½	7½	+2
3. Aksel Ros	DEN	0	0	■	½	·	0	½	1	0	½	0	½	½	0	½	0	4½	+1
4. Olav Årvoll	NOR	0	0	½	■	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	½	0	1	
5. Valentinas Partikas	LIT	0	·	1	■	½	·	·	·	·	0	0	0	·	·	·	·	1½	+9
6. Svend Kingso	DEN	1	½	1	1	½	■	1	1	½	½	½	½	½	½	½	½	10	
7. Thorallur B Olafsson	ISD	0	0	½	1	·	0	■	1	0	0	·	½	0	0	0	½	3½	+2
8. Dimitri Seisler	EST	½	1	0	1	·	0	0	■	½	0	0	1	0	0	½	·	4½	+2
9. Jens Haagen Hansen	DEN	0	1	1	·	½	1	½	■	½	½	½	½	½	½	½	1	9	+1
10. Veli-Matti Huuskonen	FIN	1	½	½	1	·	½	1	1	½	■	½	1	½	½	0	½	9	+1
11. Gedimins Salmins	LAT	·	½	1	1	1	½	·	1	½	½	■	½	1	1	1	½	10	+2
12. Thor Løvholt	NOR	1	½	½	1	1	½	½	0	½	0	½	0	■	1	0	1	8½	
13. SVEN ASKER	SVE	·	0	½	1	1	½	1	1	½	½	0	0	■	½	1	1	8½	+1
14. Bo Jäderholm	FIN	1	1	½	1	·	½	1	1	½	½	0	1	½	■	1	½	10	+1
15. Imants Abolins	LAT	·	0	1	½	·	½	1	½	½	1	0	0	0	0	·	1	6	+2
16. OVE ALFREDSSON	SVE	·	½	½	1	·	½	½	·	0	½	½	½	0	½	0	■	5	+3

IM-titel: 10 poäng Start: 1995-12-01

Nordbalt Cup 1

NBC 1: grupp 2		96-05-01	1	2	3	4	5	6	7	p
1 Mats Edmark	Täby	■	0	0	0	1	1	½	2½	
2 Jyrki Hirso	FIN	1	■	1	1	1	1	1	6	
3 Juri Seljodkin	EST	1	0	■	1	1	·	·		
4 Vadim Voronov	LIT	1	0	0	■	1	½	1	3½	
5 Matti PAho	FIN	0	0	0	0	■	0	0	0	
6 Odd Fryndal	NOR	0	0	0	½	1	■	1	2½	
7 Kurt Jensen	DEN	½	0	·	0	1	0	■		

NBC 1: grupp 3		96-05-01	1	2	3	4	5	6	7	p
1 Olavi Pauni	FIN	■	·	·	1	·	½	1	·	
2 Karl-Heino Ots	EST	·	■	0	0	·	·	·	·	
3 Kari Elison	ISD	·	1	■	½	0	1	½	·	
4 Jesper Nielsen	DEN	0	1	½	■	0	1	½	·	3
5 Egle Morkunaite	LIT	·	·	1	1	■	1	·	·	
6 Ivar Bohlin	Laxå	½	·	0	0	0	■	1	·	
7 Jari Lehtiranta	FIN	0	·	½	½	·	0	■	·	

Nordbalt Cup 1, förgrupper

NBC 1: grupp 4		96-05-01	1	2	3	4	5	6	7	p
1	Sten Sjö Dahl	Halmstad	■	0	0	1	1	1	1	4
2	Markku Pukkila	FIN	1	■	½	1	1	½	1	5
3	Eerik Piilpärk	EST	1	½	■	1	1	1	■	
4	Jonas Raudonis	LIT	0	0	0	■	1	1	0	2
5	Matti Luukas	FIN	0	0	0	0	■	1	0	1
6	Aage Justesen	DEN	0	½	0	0	0	■	■	
7	Kari Elison	ISD	0	0	■	1	1	■	■	

NBC 1: gr 11		960501-971208	1	2	3	4	5	6	7	p
1	John Martin Johansen	NOR	■	1	½	1	1	1	1	5½
2	Emilis Slekys	LIT	0	■	1	1	1	1	1	5
3	Villy Damsbo	DEN	½	0	■	1	0	1	1	3½
4	Jaana Lust	EST	0	0	0	■	1	1	1	3
5	Timo Oksanen	FIN	0	0	1	0	■	½	1	2½
6	Thore PetterssonSundbyberg	FIN	0	0	0	0	½	■	1	1½
7	Mats Johansson	Torslanda	0	0	0	0	0	■	0	0

NBC 1: grupp 5		96-05-01	1	2	3	4	5	6	7	p
1	Peter Tagesen	DEN	■	1	½	1	1	1	1	5½
2	Jan Johansson	Västerås	0	■	■	½	1	1	0	0
3	Veikko Rantanen	FIN	½	■	■	1	■	0	0	0
4	Jonas Raudonis	LIT	0	½	0	■	0	1	0	1½
5	Imants Jekabs-Georgs	LAT	0	0	■	■	½	■	■	
6	Antero Harju	FIN	0	0	1	0	■	½	■	
7	Idar Bjørneraas	NOR	0	1	1	1	½	½	■	4

NBC 1: grupp 12		96-05-01	1	2	3	4	5	6	7	p
1	Janis Vecbralis	LAT	■	0	½	0	½	0	■	1
2	Poul Hedegaard Jensen	DEN	1	■	½	■	1	1	1	
3	Birgir M Bardason	ISD	½	½	■	■	½	½	■	
4	Allan Hagström	Grödinge	1	■	■	■	1	1	½	
5	Erkki Aalto	FIN	½	0	½	0	■	1	1	3
6	Jouni Tyrisevä	FIN	1	0	½	0	0	■	■	
7	Harri Vesi	EST	1	0	■	½	0	■	■	

NBC 1: grupp 6		96-05-01	1	2	3	4	5	6	7	p
1	Kärlls Vitols	LAT	■	0	■	0	½	1	0	0
2	Søren Bertelsen (+)	DEN	1	■	1	0	1	1	0	4
3	Mats Edmark	Täby	■	0	■	0	1	1	0	0
4	Jukka Jouts	FIN	1	1	1	■	0	1	1	5
5	Henry Lagergren	FIN	½	0	0	1	■	1	0	2½
6	Kalle Kask	EST	0	0	0	0	0	■	0	0
7	Johann Jónsson	ISD	1	1	1	0	1	1	■	5

NBC 1: grupp 13		96-05-01	1	2	3	4	5	6	7	p
1	Gustaf Persson	Vänersborg	■	0	½	1	0	0	½	2
2	Poul Rasmussen	DEN	1	■	1	0	1	■	1	
3	Sven-Erik Persson	Bro	½	0	■	0	1	0	1	2½
4	Jukka Salonen	FIN	0	1	1	■	1	½	½	4
5	Rimantas Labentis	LIT	1	0	0	0	■	½	■	
6	Uldis Skrodlejs	LAT	1	■	1	½	■	1	■	
7	Thorbjørn Nilsson	DEN	½	0	0	½	½	0	■	1½

NBC 1: grupp 7		96-05-01	1	2	3	4	5	6	7	p
1	Rolandas Martinkus	LIT	■	0	0	0	0	0	0	0
2	Karsten Fyhn	DEN	1	■	½	0	1	½	1	4
3	Steinar Marinósson	ISD	1	½	■	0	0	1	■	
4	Björn Sigstam	Härnyda	1	½	1	■	1	1	1	5½
5	Eero Hintikka	FIN	1	½	1	0	■	1	1	4½
6	Gert Röstlund	Sollentuna	1	0	0	0	0	■	0	1
7	Hans Mikk	EST	1	½	■	0	0	1	■	

NBC 1: grupp 14		96-05-01	1	2	3	4	5	6	7	p
1	Vytautas Sutkus	LIT	■	0	0	0	0	0	1	1
2	Knud Andersen	DEN	1	■	1	0	0	■	1	
3	Stefan Johansson	Mariestad	1	0	0	1	0	1	3	
4	Östen Nordström	Stockholm	1	1	1	■	½	½	1	5
5	Sami Ruotsalainen	FIN	1	1	0	½	■	1	■	
6	Urmus Sinibe	EST	1	■	1	½	■	1	■	
7	Tor Krøvel-Velle	NOR	0	0	0	0	0	■	0	0

NBC 1: grupp 8		96-05-01	1	2	3	4	5	6	7	p
1	Sigurd Albien (+)	Malmö	■	■	■	■	■	■	■	■
2	Henry Lagergren	FIN	1	■	½	1	1	1	½	5
3	Alvar Kangur	EST	1	½	■	1	1	1	1	5½
4	Juozas Jocas	LIT	1	0	0	■	1	■	■	
5	Karl-Petter Jernberg	NOR	1	0	0	0	■	0	0	1
6	Aage Justesen	DEN	1	0	0	■	1	½	■	
7	Magnus Jakobsson	Tumba	1	½	0	■	1	½	■	

NBC 1: grupp 15		96-05-01	1	2	3	4	5	6	7	p
1	Øystein Sande	NOR	■	1	½	1	1	½	1	5
2	Carl-Erik Lundberg	Öjebyn	0	■	0	1	0	0	1	2
3	Fredrik Jacobsen	Stockholm	½	1	■	0	½	½	1	3½
4	Jukka Piironen	FIN	0	0	1	■	0	½	■	
5	Viktoras Mamonovas	LIT	0	1	½	■	■	1	■	
6	Per Bille Sæmod	DEN	½	1	½	1	■	1	■	
7	Oliver Lopper	EST	0	0	0	½	0	0	■	½

NBC 1: grupp 9		96-05-01	1	2	3	4	5	6	7	p
1	Mika Mankinen	FIN	■	■	1	0	0	1	½	
2	Mart Tarmak	EST	■	■	½	■	½	■	1	
3	Guntis Gerhards	LAT	0	½	■	½	0	1	0	2
4	Oddvar Åsland	NOR	1	■	½	■	0	1	0	
5	Jan Höglund	Fagersta	1	½	1	1	■	1	0	4½
6	Aage Dalstrup Olsen	DEN	0	0	0	0	■	0	0	
7	Olli Jantunen	FIN	½	0	1	1	1	1	■	4½

NBC 1: grupp 16		96-05-01	1	2	3	4	5	6	7	p
1	Timo Myr	FIN	■	1	■	½	0	½	■	
2	Erkki Urpilainen	FIN	0	■	½	0	½	½	■	
3	Dim Seisler	EST	■	½	■	0	0	■	■	
4	Andrejs Strebkovs	LAT	½	1	1	■	1	½	1	5
5	Magne Westerås	NOR	1	½	1	0	■	1	0	3½
6	Thorbjørn Nilsson	DEN	½	½	■	0	0	■	■	
7	Lars Wikström	Perstorp	■	■	■	½	1	■	■	

NBC 1: grupp 10		96-05-01	1	2	3	4	5	6	7	p
1	Bjarne Bertelsen	NOR	■	0	0	0	0	1	■	1
2	Hugo Ploompou	EST	1	■	0	0	1	■	■	2
3	Aki Nokso-Koivisto	FIN	1	1	■	0	1	■	■	
4	Rysard Kurylo	LIT	1	1	1	■	½	1	■	4½
5	Kent Rörqvist	Arvika	1	1	■	½	■	1	■	
6	Arne S Harthimmer	DEN	0	0	0	0	■	0	■	0
7	Allan Johanson (+)	Sthlm	■	■	■	■	■	■	■	■

NBC 1: grupp 17		96-05-01	1	2	3	4	5	6	7	p
1	Thore PetterssonSundbyberg	FIN	■	■	■	■	■	■	■	■
2	Steinar Marinósson	ISD	■	■	■	■	■	■	■	■
3	Matti Vainio	FIN	1	■	■	½	■	■	■	
4	Villem Tammemägi	EST	■	■	½	■	½	■	■	
5	Andrejs Lapsche	LAT	1	1	■	½	■	0	■	
6	Søren Thomsen	DEN	1	■	■	■	■	0	■	
7	Bror-Eric Johansson	Kinna	1	1	■	½	1	1	■	

Nordbalt Cup 1, förgrupper

NBC 1: grupp 18		96-05-01	1	2	3	4	5	6	7	p
1	Alfonas Kupsys	LIT	■	1	1	■	1	1	½	
2	Udo Nöukas	EST	0	■	1	■	0	½	0	
3	Bengt Cederquist	Täby	0	0	■	■	½	1	1	
4	Niels Pedersen	DEN	■	■	■	0	0	0	0	
5	Anders Johansson	Källby	0	1	½	1	■	1	1	4½
6	Esko Nuutilainen	FIN	0	½	0	1	0	■	½	2
7	Henrik Sjø	NOR	½	1	0	1	0	½	■	3

NBC 1: grupp 25		96-05-01	1	2	3	4	5	6	7	p
1	Jouni Lehtinen	FIN	■	0	0	0	0	0	0	0
2	Taavo Lumiste	EST	1	■	0	■	0	1	■	
3	Algirdas Bandza	LIT	1	1	■	■	■	½	1	
4	Matts Unander	Farsta	1	■	■	■	1	1	1	
5	Håkon Anda	NOR	1	■	■	0	■	½	½	
6	Anders Berggren	DEN	1	1	½	0	½	■	1	4
7	Rune Lindberg	Karlstad	1	0	0	0	½	0	■	1½

NBC 1: gr 19		960501
--------------	--	--------

RESULTATSERVICE

VM 19, semifinalgrupp 8		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	p
1. Jerry Meyers	USA	■	1	½	0	1	1	1	1	½	½	1	½	½	1	1	10½
2. Anders Eriksson	SVE	0	■	½	½	½	1	1	½	½	1	1	1	1	1	1	10½
3. Joe Flyckt-Olsen	DEN	½	½	■	½	½	½	½	1	½	1	1	½	1	1	10	
4. Gerhard Melson	GER	1	½	½	■	½	0	0	½	1	1	1	½	1	1	9½	
5. Manfred Simon	GER	0	½	½	½	■	½	½	0	½	½	½	1	1	½	7½	
6. Roland Smith	ENG	0	0	½	1	½	■	½	1	1	0	½	0	1	½	7	
7. Thed Klauner	LUX	0	0	½	1	½	½	■	½	1	½	½	1	0	½	7	
8. Anatolij Isajev	RUS	0	½	0	½	1	0	½	■	1	1	½	½	½	½	7	
9. Michail Kozlov	RUS	½	½	½	0	½	0	0	0	■	½	½	1	1	1	7	
10. Rodolfo Redolfi	ARG	½	0	0	0	½	1	½	0	½	■	1	1	½	1	7	
11. Libor Danek	CZE	0	0	0	0	½	½	½	½	0	■	1	½	½	½	5	
12. Bjørn Sigurjonsson	ISD	½	½	½	½	0	1	0	½	0	0	0	■	½	½	4½	
13. Ryszard Dors	POL	½	0	0	0	0	0	1	½	0	½	½	½	■	½	4½	
14. Karl Haderer	OST	0	0	0	0	½	½	½	½	0	0	½	½	½	■	4	
15. Domenico Valeriani	ITA	0	0	0	0	0	½	½	½	0	½	½	½	½	■	4	

IM-titel: 8 poäng

INTERNATIONELLA LAGMATCHER

Motståndare	Start	Bord	Ställning	Rest
Finland	94	579	276½-278½	+24
England (BPCF)	950515	32	29-26	+9
Indien	960101	10	8½-1½	+10
Holland	960301	43	40½-27½	+18
Mexiko	960301	12	2½ - ½	+21
Irland	961001	32	23 - 7	+34
Brasilien	961201	30	10 - 0	+50
Luxemburg	961201	8	2 - 3	+11
Tjeckien	970201	20	0 - 2	+38
Peru	970301	12	3 - 1	+20
Hongkong	970901	15	0 - 0	+30
Skottland	970901	26	1½ - ½	+50
Uruguay	980115	15	0 - 0	30

Matchstart mot Uruguay

Av Sture Olsson

Turneringsledare

SM 1996, SM 1997:

Per Söderberg, Holbergsgatan 72, 168 49 Bromma (tel 08/879631).

M och kl 1: Marek Trokenheim, Äspholmsvägen 27, 127 45 Skärholmen.

Fr o m M:198 och 1:471: Sven-Olof Swerin, Vassundagränd 11, 194 55 Upplands Väsby (tel 08/59034205).

KI 2: Fr o m 2:796: Stellan Gustavsson, Drabantgatan 5, 582 14 Linköping (tel 013/274087).

KI 3: Stellan Gustavsson - adress ovan.

KI Veteran: Ingemar Zerpe, Stafettgatan 3 2tr, 603 74 Norrköping (tel 011/183321).

Lag-SM 1996, div 1: Stellan Gustavsson - adress ovan.

Lag-SM 1996, div 2 & 3: Christer Johansson, Nygatan 25, 891 43 Örnsköldsvik (0660/77393)

Cup 93 och Cup 95: Anders Sällberg, Läroverksgatan 59 A, 335 32 Gnosjö (tel 0370/91963 kl 15-22).

Internationella lagmatcher: Sture Olsson, Bredmansgatan 10 B, 752 24 Uppsala (018/551126)

Väldigt litet har hänt vad gäller SSKKs vänskapslandskamper sedan förra utgåvan av Korrschack (SSKK-bulletinen nr 6/97), men vi har i alla fall startandet av ännu en ny match att berätta om. Den 15 januari sände nämligen 15 SSKKare iväg sina första drag till sina nya korrschackvänner och matchmotståndare i Uruguay! Laguppställningarna finns på nästa sida.

Nästa liknande händelse inträffar får vår del redan den 1 mars, då en verklig experimentmatch drar igång: Vi möter då Kuba, en gång en betydande schacknation, men som på senare tid såväl inom närschacket som i våra sammanhang alltmer lyst med sin frånvaro. Vi hoppas med denna minimatch på cirka tio bord kunna hjälpa till att välkomna kubanerna tillbaka i den internationella schackgemenskapen.

I övrigt vill jag påminna om att vi har ambitionen att till hösten starta en omfattande match mot USA, varför en strid ström av nyanmälningar till vår kölista nu som alltid står högst på lagledarens önskelista! Faktiskt håller vår amerikanska trend i sig: vi har fått en preliminär förfrågan om vänskapsmatch även från Kanada! Måhända kommer en sådan match i gång vid årskiftet 98/99?

SVERIGE		v s	FINLAND	
196 David Foster	Uppsala	- 1	Ilari Lindroos	
SVERIGE		v s	INDIEN	
2 Allan Jonasson	Norrköping	1 1	S A Salgaocar	
SVERIGE		v s	HOLLAND	
4 Stefan Rillberg	V Frölunda	0 ½	Arend Hotting	

Forts. på nästa sida

SVERIGE		v s MEXIKO	
4 JanS andberg	Jönköping	½	• F R Lobo
SVERIGE		v s IRLAND	
14 Eva Johansson	Alingsås	1 1	H Stephenson
22 Sven-Olof Swerin	Uppl Väsbj	1 1	Charlie Doyle
23 Timo Forsberg	Bettna	½ ½	Tim Conlon
24 Josip Vrabec	Brunflo	1 1	Jack Lynch
29 Anders Brissman	Tibro	1 1	Ahmad Sharata
SVERIGE		v s BRASILIEN	
15 Alfred Thomassen	Falkenberg	1	• Luiz P Rouanet
SVERIGE		v s LUXEMBURG	
1 S-Å Kronberg	Helsingborg	• ½	J-Marie Weber
5 Christer Johansson	Ö-vik	½ ½	J-C Schuller
6 Sven-Olof Swerin	Uppl Väsbj	• 0	Pierrot Kayser
SVERIGE		v s TJECKIEN	
9 Berndt Westerlund	Östersund	0	• Jan Matousek
SVERIGE		v s SKOTTLAND	
fx Per-Gösta Högborg	Stockholm	1 ½	Frank Teunisse

SSKK		Uruguay	
1. Sven-Åke Kronberg	Mario Davila		
2. Per Söderberg	Daniel Ruza		
3. Uno Nilsson	Dr. J C Luzardo		
4. Einar Ljungström	Juan Bentancourt		
5. Kjell Pettersson	Ernesto Hernandez		
6. Jan Sandberg	Dr. R B Galvan		
7. Tomas Silfver	E A Ramini		
8. Kjell-Åke Andersson	Prof. César Sacco		
9. Anders Willén	Carlos Cardozo		
10. Anders Brissman	Andrés Choca		
11. Mats Edmark	Miguel de Souza		
12. Sixten Salomonsson	M C Savaria		
13. Peter Olsson	Jorge Figueredo		
14. Björn Enoksson	Walter Sosa		
W. Susanne Hansson	Nancy Birriel		

Hur kommer jag med i SSKK-matcherna?

Vänkskapslandskamperna är idealiska alternativ för den som försiktigt vill pröva på internationellt spel utan att känna sig mogen för att börja i en turneringsgrupp. Anmälan sker till SSKKs postgirokonto **52052-8**. Startavgiften är 50 kr per match. Ange spelklass och/eller rankingtal vid anmälan! Alla SSKK-medlemmar är välkomna, oavsett spelstyrka och tidigare erfarenheter av internationellt spel. Vi startar som regel två-tre nya matcher per år.

Nordisk 5-landskamp

SVERIGE	DEN	FIN	ISD	NOR
1. Rune Holmberg		½		½
2. Stig Lundholm				
3. Sven Asker	0	½		
4. Jonas Dahlgren				
5. Per Söderberg		½	½	
6. Anders Wengholm	½			
7. Christer Thörnros		0		
8. Gunnar Blomstrand	1	½		½
9. Börje Sandström				
10. Jan Höglund			½	
11. Tony Hedlund	½		½	
12. Allan Jonasson				
13. Leif Karlsson				
14. Matts Unander				
15. Östen Norström				
16. Bo Backman			½	
17. Mikael Bäckström		0		0
18. Bo Lindström				
19. Jan Sandberg	½	½	½	½
20. Jan Malmström	1			
21. Mats Larsson		½	1	
22. Göran Carlsson	1			½
23. Jan Svensson		½		
24. Nils Stenquist				
25. Sven-Erik Sagström				

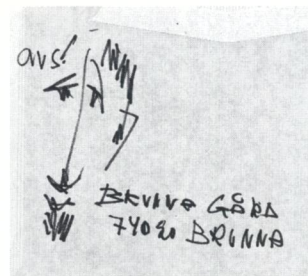
Svenska ICCF-startar

MNT	52	Janne Rudwall, Stockholm
MNT	53	Per-Erik Berglund, Göteborg
MNT	55	Jan Sandberg, Jönköping
WC10	s3	Roland Norevall, Gävle
WC10	s6	Leif Karlsson, Bandhagen
WC10	s8	Boris Hallengren, Spanien
WC10	s10	Conny Persson, Göteborg

WMg	385	Dan Olofson, Spånga
WM	758	Stig Olausson, Helsingborg
W1	1428	Anders Johansson, Källby
W1	1431	Stig Österberg, Haninge
W3	955	Magnus Öhrström, Arboga

EMg	441	Björn Swärd, Jönåker
EM	1194	Börje Skogsberg, Falun
E2	1204	Roland Norevall, Gävle

TT 5/94	s3	Daniel Mena, Strömstad
TT 11/97	4	Bo Wiker, Fagersta
TT 13/97	1	Anders Willén, Västerås
TT 13/97	3	Peter Trsavec, Smedjebacken

Ragnar Johansson 1913-1997

Avsändaruppgiften på ett kuvert brukar vara standardiserad enligt de riktlinjer som Posten utfärdar. Konstnären och schackspelaren Ragnar Johansson höll sig inte alltid innanför ramarna. I stället för sitt namn tecknade han ett flyhänt självporträtt. Under det förtydligade han med "Brunna gård, 740 20 Brunna". Som den konstnär han var kunde han bryta mallarna och skapa något eget.

Den som hade glädjen att träffa Ragnar vet att han var en varm människa, en konstnärssjäl utan manér. Han var färgstark, inte bara vid staffliet.

Kärleken till schackspelet kom till uttryck även i hans konstnärskap. På en fotoutställning som jag hade i samband med schackolympiaden i Thessaloniki 1984 förälskade sig Ragnar i ett porträttfoto på Michail Tal. Efter utställningen fick han bilden, och prompt fick jag välja ett par av alla de teckningar som han hade gjort under olympiaden. Inspirerad av fotot tänkte han måla ett Talporträtt i olja. Detta porträtt på en av schackhistoriens största spelare fick jag se på en utställning i Helsingborg några år senare. Det var en magnifik hyllning till Ragnars störste favorit bland schackmästarna.

"Med glädje" var en vanlig avskedshälsning i Ragnars brev. Det är också så jag minns honom.

Lars Grahn

Birger Jonsson 1924-1997

När jag 1994 ombads att skriva "några väl valda ord" i SSKK-bulletinen med anledning av Birger Jonssons 70-årsdag, var det med stor entusiasm jag tog itu med uppgiften. Denna gång känns det som ett sorgearbete. Jag minns Birger som en mycket sympatisk människa och jag kan med lätthet höra hans röst när han berättar gamla minnen, roliga episoder från flydda tider.

Birger Jonsson, Domsjö (Örnsköldsvik), avled hastigt i sitt hem på julafton i en ålder av 73 år. Han föddes i Öjebyn/Norrbottnen, växte upp i Piteå och sedan bar det i väg till Gävle några år. Han kom till Örnsköldsvik 1950. Där gifte han sig och fostrade fem barn.

Schack kom att bli Birgers stora passion, men det var först vid 34 års ålder som han började tävlingsspele. I korrshack gick han raskt framåt. Efter premiären i klass 3 dröjde det bara fyra år innan han kvalificerat sig till Mästarklassen. Sedan blev det tre starter i SM-gruppen.

Vid sin bortgång hade Birger precis varit med och vunnit Lag-SM division 3 för SK Örnen, där han gjorde ett starkt resultat vid bord 2. Han såg fram emot att kämpa vidare i finalen i veteran-SM 1997.

Jag har under flera år bott på promenadavstånd från Birger. Det känns konstigt att inte längre kunna titta in och växla några ord.

Bengt Hägglund

Teoridrama i tre akter

Av Lars Grahn

Akt 1

Historien börjar i Amsterdam sommaren 1994. Jan Timman vågar sig på en av spelöppnings-teorins vassaste varianter mot Joel Lautier, och den holländske stormästaren låter täckelset falla för en mycket intressant TN. Lautier kontrar med ett för varianten tematiskt torn-offer och det uppkommer en ställning som är så komplicerad att man ännu inte rett ut vem som står bäst.

Joel Lautier
Jan Timman
Nimzoindiskt (E 37)
Amsterdam 1994

1.d4 Sf6 2.c4 e6 3.Sc3 Lb4 4.Dc2 d5 5.a3 Lxc3+ 6.Dxc3 Se4 7.Dc2 Sc6 8.e3 e5 9.cxd5 Dxd5 10.Lc4 Da5+ 11.b4 Sxb4 12.Dxe4 Sc2++ 13.Ke2 De1+ 14.Kf3 Sxa1 15.Lb2 0-0

Noga räknat börjar historien med partiet Rauzer-Konstantinopolski från Kiev 1932. Där följde 16.Dxe5 Dd1+ 17.Se2 Dxd1 18.d5 f6 19.Dh5 Db1 och vits angrepp rann ut i sanden. Konstantinopolski vann lätt. Senare fann man 16.Kg3 med idén 17.Sf3 Dxd1 18.Sg5 och springaren är på allvar med i

angreppet. Det gäller fortfarande för att vara vits bästa försök.

16.Kg3

16. - Kh8

Det var en TN när Timman spelade det i det här partiet och han fann det vid brädet. Det var alltså inte förberett och därmed kostade det mycken betänketid. Den främsta finessen med draget är att det möjliggör ett senare f7-f5. Timman har uttryckt besvikelse över att detta drag inte fick mer än två röster när tio stormästare skulle utse den starkaste teoretiska nyheten i Informator 61. Den ena av de två rösterna var hans egen, den andra var inlämnad av hans gode vän Ivan Sokolov.

Foto: Lars Grahn

Jan Timman behöver förstärka sin "Grande Variante". Läsarna av Korrschack kan kanske komma till undsättning?

17.Sf3 Dxd1 18.Sg5 f5 19.Dxe5

19. - f4+?!

I en artikel i New in Chess nr 6/97 berättar

Timman att han utförde detta drag i panik. Han var redan i tidsnöd. I nästa akt får vi stifta bekantskap med Timmans senaste bidrag till sin älsklingsvariant, nämligen 19. - Ld7.

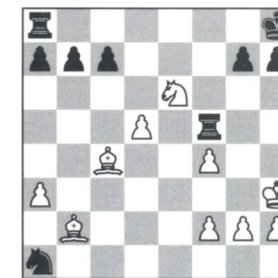
20.exf4 Lh3?

Ett desperat försök att kunna besvara Sf7+ med Txf7 utan att tappa åttonde raden. Som Latier påpekat i Informator 61 faller 20. - Dd1? på 21.Sf7+! Kg8 22.Sh6++ Kh8 23.d5. Han menar vidare att 20. - Db1 bäst besvaras med 21.Sf7+! Kg8 22.De7! Dg6 23.Sg5+ Le6 24.Dxe6+ osv. Här kan man dock förstärka svart spel med 22. - Le6!? som återigen öppnar åttonde raden, t ex 23.Dxe6 Txf7 24.Dxf7+ Kh8 25.Lc3 och det blir genast lite svårare att påvisa fördel för vit. Även 20. - Ld7 är bättre än partidraget, t ex 21.Sf7+ Txf7 22.Lxf7 Dd1 23.h3 Dd3+ 24.f3 Df5 25.Dxf5 Lxf5 26.Lxa1 Td8 och svart kan göra motstånd.

21.Kxh3 Db1 22.d5

Sämre är 22.Lxa1? Tf5! (22. - Dxa1?? 23.De4) 23.De4 Dxe4 24.Sxe4 Txf4 osv.

22. - Df5+ 23.Dxf5 Txf5 24.Se6!

Timman menar att den här ställningen är förlorad för svart. Segaste försvaret är 24. - Th5+ 25.Kg4 Txh2 26.Lxg7+ Kg8 27.Lxa1 Txg2+ 28.Kf3 Tg1 29.Le5 osv.

24. - Sc2? 25.Sxg7 Tf7 26.Sf5+ Kg8 27.Sh6+ Kf8 28.Sxf7 Kxf7 29.d6+ Ke8 30.dxc7 Kd7 31.Le5 Sxa3 32.Ld3 Tf8 33.Kg4 a6 34.Lxh7 Sc4 35.Lf5+ uppg.

Akt 2

Vi förflyttar oss till Danmark och den öppna turneringen i Køge förra sommaren. Tiger Hillarp-Persson skulle spela vit mot Timman. Under sina förberedelser tittade Tiger närmare på partiet ovan. Hade Timman reparerat varianten? Det hela påminde om ett pokerparti. Tiger beslöt sig för att syna.

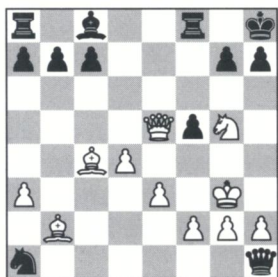
Tiger Hillarp-Persson

Jan Timman

Nimzoindiskt (E 37)

Køge 1997

Till och med **19.Dxe5** som partiet ovan.

19. - Ld7

Timmans förstärkning. Det lustiga är att Lautier faktiskt ordinerade detta drag i en kommentar i Informator 61. Vi är följaktligen fortfarande på utstakad väg. Draget hade också analyserats av det holländska laget inför olympiaden i Moskva 1994. Det hade alltså Timman haft i bakfickan i tre år.

20.Sf7+

Holländarna hade koncentrerat sina analyser på detta drag. I sin artikel i New in Chess avfärdar Timman, med stöd av analyser, alternativet 20.d5 och 20.Lf7.

20. - Txf7 21.Lxf7 f4+!

I Informator tar Lautier bara upp 21. - Dd1 22.h3 med idén d4-d5 och angrepp. Han menar att vit har kompensation för offrat material. Vit får då chansen att gömma kung-

en på h2 efter 22. - f4+ 23.Kh2 varefter det smått desperata 23. - Lxh3 24.d5 Dg4 25.gxh3 leder till en katastrof för svart. Situationen är en helt annan efter det omedelbara 21. - f4+!, vilket framgår av partifortsättningen.

22.exf4

Efter 22.Dxf4 har vit förlorat trycket mot g7, vilket resulterar i en allvarlig tidsförlust i angreppet. Svart kan passa på att aktivera springaren: 22. - Sc2 23.d5 Se1! 24.De4 Lf5! och det är svarts angrepp som slår igenom, t ex 25.Dxf5 Dxg2+ 26.Kh4 Sf3+ 27.Kh5 Tf8 28.h4 Dxf2 29.Df6!? (29.Df4 Dxb2) 29. - Dxb2+ 30.Dxb2 Sxh4 och svart vinner.

22. - Dd1 23.f3

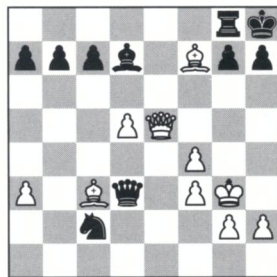
Matthotet mot g4 måste pareras. Efter 23.h3 Dd3+ 24.f3 Df5 25.Dxf5 Lxf5 26.Lxa1 Td8 har svart stor fördel.

23. - Sc2!

Svart kan sätta springaren i spel med tempo-vinst, för vit kan inte tillåta dambyte på e1. Det skulle drastiskt reducera angreppschanserna. Dåligt är däremot 23. - Tf8?? 24.De7 Txf7 varefter vit inte spelar 25.Dxf7?? Det ligger utan 25.Dd8+ och rollerna är ombytta.

24.Lc3 Dd3 25.d5 Tg8!

Enda draget men ett utmärkt sådant. Svart kan ge tillbaka av sitt överflöd. 26.Lxg8 besvaras med 26. - Dg6+ följt av slag på g8.

Så här långt sträckte sig det holländska lagets analys. Pluspoäng till Timman för att han kom ihåg allting. Tigers nästa drag fanns inte med i analysen.

26.Kf2

Nu hotar verkligen slag på g8. Efter 26.Dxc7 Tc8! 27.Lxg7+ Kxg7 28.Dxd7 Tf8 har vit ingen glädje av avdragschacken. I den tyska tidskriften Schach hävdas att partidraget fanns med i Tigers förberedelser. Det stämmer inte.

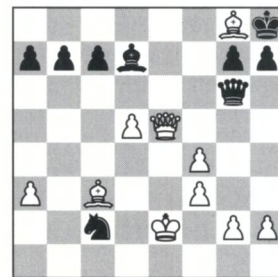
Timman funderade på att spela 26. - De3+ men tyckte att vit kom för billigt undan efter 27.Dxe3 Sxe3 28.Kxe3 Tf8 29.Le6. Vit har löparparet och en centraliserad kung. Så fick han en lysande idé.

26. - Da6!!

Det svåraste draget i partiet, enligt Timman. Han är beredd att gå så långt som att kalla det "tur i ställningen". Det finns flera intressanta möjligheter för damen på sjätte raden, med ett motangrepp inlett med Db6+ som främsta resurs. 27.Dg5, som hotar Lxg7+ och matt i några drag, kan besvaras med 27. - Db6+ 28.Kg3 Se3 29.h3 h6 30.Dh5 Sf1+ 31.Kh4 Df2+ och det är svart som sätter matt.

27.Lxg8 Db6+ 28.Ke2 Dg6

En viktig poäng med damreträtten till b6: från g6 försvaras g7 samtidigt som g2 angräps.

29.Kf2

Vit kan försöka rädda löparen från g8, men bjudningen på g2 kostar hus och hem: 29.Le6 Dxg2+ 30.Kd1 (30.Kd3 Lb5+ 31.Ke4 De2+ 32.Kf5 Se3+ 33.Kg5 h6+ 34.Kg6 Le8+ 35.Lf7 Dg2+ med vinst.) 30. - La4 31.Kc1 Dg1+ 32.Kd2 (32.Kb2 Da1 matt) 32. - Sxa3 33.Lg4 Df2+ 34.De2 (34.Kd3 Lc2 matt) 34. - Sb1+ 35.Kd3 Lb5+ osv.

29. - Kxg8 30.Dxc7 Db6+

Med dambytet försvinner vits taktiska mot-chanser.

31.Dxb6 axb6 32.Lb2 b5 33.Ke2 b4 34.a4 och vit gav upp.

Nu är det vits tur att finna en förstärkning, skrev Timman. Han påpekade också att offer och motoffer står på dagordningen i denna variant, av honom benämnd "Grande Variante". Det tog inte många veckor innan den turkiske stormästaren Süat Atalik antog utmaningen. Och då går vi mot nästa akt.

Akt 3

I nummer 24/1997 av Schachmagazin 64 talade man om en makalös duell mellan Süat Atalik och Gyula Sax som årets parti. Då talar vi alltså om 1997. I en underrubrik kungjordes att fantastiska offer hade vederlagt "Grande Variante" i Nimzoindiskt. Bäva mände Timman! Eller?

Süat Atalik

Gyula Sax

Nimzoindiskt (E 37)

Szeged 1997

Till och med **16. - Kh8** som i tidigare två partier.

17.dxe5!

Med Kg8-h8 möjliggjorde svart f7-f5. Med

denna TN försvåras åter den bondeframstöten. Och det börjar plötsligt brännas på h7. Närmast hotar 18.Ld3 g6 19.e6+ f6 20.e7 och vit vinner. Det vimlar av komplikationer bakom hörnet - vänta bara!

17. - Le6

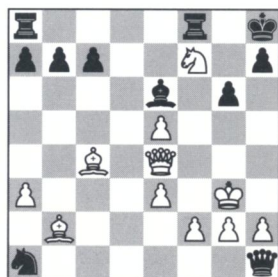
Ett försök att hålla tillbaka e5-bonden och därigenom förhindra olyckor på den långa diagonalen. Det är svarts bästa chans. Alternativen är hopplösa:

a) 17. - h6 18.Ld3 g6 19.e6+ Kh7 20.De5 f6 21.Dxc7+ Kg8 22.Lxg6 med matt.

b) 17. - Te8 18.Sf3 Dxb1 19.Sg5 Kg8 (19. - f5 20.exf6 Txe4 21.fxg7 matt) 20.e6 Lxe6 21.Dxb1+ Kf8 22.Dxg7+ Ke7 23.Lxe6 med vinst.

c) 17. - Td8 18.Sf3 Dxb1 19.Sg5 Kg8 20.Lxf7+ Kf8 21.Db4+ med vinst.

18.Sf3 Dxb1 19.Sg5 g6 20.Sxf7+!

Efter att ha offrat båda tornen är han beredd att även ge springaren. Ställningen är en dröm för varje romantiker. I valet mellan att slå springaren eller att flytta kungen kan man genast räkna bort 20. - Lxf7?? 21.e6+ Kg8 22.De5 med matt.

20. - Txf7

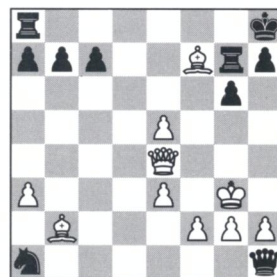
Enda draget. Det är sämre att flytta kungen:

a) 20. - Kg8 21.Lxe6 Txf7 (21. - Tae8 22.Lc4 Txf7 23.e6 Kf8 24.De5 De1 25.e7+ med matt) 22.Lxf7+ Kxf7 23.Dd5+ Ke7 24.e6 (hotar matt i två) 24. - Td8 25.Dg5+ Kxe6 (25. - Ke8 26.Df6) 26.Dxd8 och vit schackar till sig springaren, t ex 26. - Db1 27.Df6+ och Lxa1.

b) 20. - Kg7 21.Lxe6 varefter 21. - Txf7 22.Lxf7 Kxf7 23.Dd5+ eller 21. - Tae8 22.Lc4 Txf7 23.e6+ Kf8 leder till variant a.

21.Lxe6 Tg7 22.Lf7!

Det är ingen mätta på vits offervillighet.

Med löparoffret banas väg för e5-bonden.

22. - Txf7

Alternativet är att försöka aktivera damen med 22. - Dd1 23.e6 Dd6+ men efter 24.Kh3 avgör hotet e6-e7:

a) 24. - De7 25.De5 Df8 26.Df6 Te8 27.Lxe8 Dxf6 28.Lxf6 Kg8 29.Ld7 Tf7 30.exf7+ Kxf7 31.Lxa1 osv.

b) 24. - Sb3 (Efter 24. - Sc2 är 25.e7 starkare än 25.Dxc2 Tf8.) 25.e7 Dd7+ 26.g4 Sc5 (26. - h5 27.Lxg7+ Kxg7 28.Dxg6+ med matt, och på 26. - Dc6 avgör 27.Ld5) 27.De5 Se6 28.Df6 och det finns inte något hållbart försvar mot hotet Lxe6 följt av matt på g7, t ex 28. - Sg5+ 29.Kh4 Sf3+ 30.Kg3 Dd6+ 31.Dxd6 cxd6 32.Kxf3 och vit kommer pjäs över med lätt vinst. **23.e6+ Kg8 24.Dd4 Kf8 25.exf7 Kxf7 26.Dd7+ uppg.**

På 26. - Kf8 följer 27.Lf6 med matt.

Epilog

Jag tror att redaktören för Schachmagazin 64 kan ha varit för tidigt ute när han angav 17.dxe5 som vederläggningen av denna fantasieggande variant. Sista ordet är säkert inte sagt i den saken. Jag vägrar tro att hjälten dog

i tredje akten.

För egen del skulle jag vilja bidra med ett lustigt drag i ställningen efter Ataliks **21.Lxe6**.

Sax spelade 21. - Tg7 i ett försök att korka igen den långa diagonalen. Här skulle jag vilja föreslå **21. - Txf2!** enligt parollen angrepp är bästa försvar. Det omedelbara hotet är Txb2. Om vit underlåter att ta tornet på f2 så kan svart få för sig att spela De1 med en sällsynt giftig avdragare. Man nog lugnt utgå ifrån att vit måste anta offret:

22.Kxf2 Sc2!?

Här är det svart som svarar för offerorgierna. Poängen med svarts två senaste drag är att damen äntligen får chansen att lämna sin trista tillvaro i hörnet.

Vit står inför valet att ta springaren och efter 23.Dxc2 Tf8+ 24.Kg3 tillåta svarts dam att komma i spel via e1. Det mest intressanta alternativet är 23.Lf7!? för att hota med e4-e5+ och dessutom tillfälligt stänga f-linjen.

A

23.Dxc2 Tf8+ 24.Kg3

Inte 24.Ke2?? Df1+ 25.Kd2 Tf2+.

24. - De1+ 25.Kh3 Dxe3+ 26.g3 Tf2

Hotar både att slå damen och att spela Dh6+ med matt.

27.Lc1 Df3 28.Da4 b5

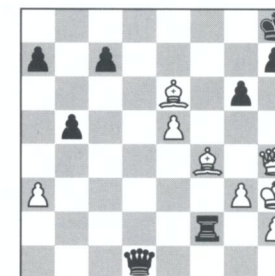
Om vits dam lämnar fjärde raden så blir det ju

matt på h5. En poäng med detta mellandrag kan vara att det förhindrar ett framtida Lf7-c4, när svart kan vara angelägen att skapa hot mot f1.

29.Dd4 Dh5+ 30.Dh4 Dd1!

Vit måste rädda löparen och se upp med den luriga schacken på f1 eventuellt följt av h7-h5+, t ex 31.Le3?? Df1+ 32.Kg4 De2+.

31.Lf4

31. - Txb2+!

Svart får akta sig så att han inte gapar över för mycket. Efter 31. - Df1+ 32.Kg4 De2+ 33.Kg5 Txb2 34.Dg4 Dd3 (hotar matt på d8) 35.Kf6 Dd8+ 36.Kf7 är det stor risk att vit nästlar in en pjäs till f6 och då är det farligt för svart.

32.Kxh2 De2+ 33.Kh3 Df1+ 34.Kg4 Dd1+ 35.Kg5 Dd8+ 36.Kh6 Df8+

Vit kan inte undkomma remischackarna.

Rättelser

I nr 4/97 publicerade vi remipartiet deMauro-Andersson. I turneringstabellen förde vi in en etta för Ulf Andersson av gammal vana. Det har korrigerats.

I nr 6/97, diagrammet i högra spalten på sidan 39, saknas det en vit springare på f3. Som Bo Sjögren påpekat är det svårt att spela Sxe5 utan den springaren på brädet.

B

23.Lf7!? De1+ 24.Kf3 Dd1+ 25.Kg3 Kg7 26.e6+ Kf8 27.Lc3

Löparen tar kontroll över nyckelfältet e1 och skapar möjlighet till en schack på b4.

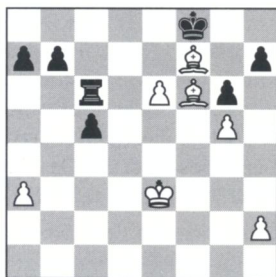
27. - Dc1

Det är bäst att angripa e3-bonden härifrån, för efter 27. - De2 28.Lb4+ Sxb4 29.Dxb4+ Kg7 30.Dc3+ Kf8 31.h3! (Inte 31.Dh8+ Ke7 32.Dxa8 Dxe3+ 33.Kh4 De4+ 34.Kh3 Dd3+ 35.g3 Df1+ och svart har remischackar.) 31. - c6 32.Df6 Dxe3+ 33.Kh2 finns det inte någon parad mot hotet Lxg6+. Efter huvudvariantens 27. - Dc1 kan 28.Lb4+ Sxb4 29.Dxb4+ besvaras med 29. - c5.

28.Kf2 c5 29.Df3 Dxe3+

Enda chansen.

30.Dxe3 Sxe3 31.Kxe3 Ke7 32.g4 Tc8 33.g5 Tc6 34.Lf6+ Kf8

Svart får tillskrivas hyfsade remichanser. Det är inte lätt att forcera ner e6-bonden, för löparen står lite avigt på f7. Och befrielseaktionen h2-h4-h5 är tandlös så länge svart håller ett öga på e6-bonden. Förutom att bevaka e6 kan tornet möjligen aktiveras via a6. Framstöten b7-b5 kan också komma i fråga.

Det finns anledning att se fram emot nästa stormästarduell i den här varianten. Eller finns det någon där ute som vågar spela den i ett korparti?

ICCFs epost-turneringar

Email Cup är en cupturnering i tre steg som är öppen för alla spelare. **Email Championship** arrangeras för spelare med rating på minst 2100 (ICCF eller FIDE). Den tävlingen avgörs i två steg.

I Email Championship består förgrupperna av sju eller femton spelare, i Email Cup rör det sig om förgrupper om sju spelare. Betänketiden är i båda fallen 40 dagar för 10 drag. Anmälningavgiften för respektive turnering är 60 kr.

Det finns nu även **Master Norm Tournaments** för dem som har erforderligt ratingtal och är sugna på att tillkämpa sig IM-titeln. Mer information om dessa olika turneringar finns på ICCFs hemsida: www.iccf.com

ICCFs tematurneringar

Tematurneringarna arrangeras i förgrupper med 5-7 spelare, som spelar två partier mot varje motspelare.

Tema 5/98

Preussiskt, Traxlers motangrepp: **1.e4 e5 2.Sf3 Sc6 3.Lc4 Sf6 4.Sg5 Lc5**

Tema 6/98

Kungsgambit: **1.e4 e5 2.f4 exf4 3.Sf3 g5**

Tema 7/98

Sicilianskt, drakvarianten: **1.e4 c5 2.Sf3 d6 3.d4 cxd4 4.Sxd4 Sf6 5.Sc3 g6 6.Le3 Lg7 7.f3 0-0 8.Dd2 Sc6**

Tema 8/98

Blackmar-Diemer gambit: **1.d4 d5 2.e4 dxe4 3.Sc3 Sf6 4.f3**

Tema 5 & 6: Anmälan senast 20 februari, turneringsstart: 1 maj 1998.

Tema 7 & 8: Anmälan senast 3 april, turneringsstart: 15 juni 1998.

Näsman-Bengtsson Forts. från sidan 16

Dc7 för 29. - g5 30.Ld6 Dxc7 31.Lxc7 Tdd2 32.Tg1? Se6 med fördel för svart; bättre förstås 32.Tab1 Txg2+ 33.Kh3, men svart har ändå de bättre chanserna.) 29. - Sg6 30.Dc7 Sxf4 31.Dxf4 leder avvecklingen 31. - Tdd2 32.Tg1 h6 33.Df5 Txg2+ 34.Txg2 Txg2+ 35.Kxg2 Db2+ åter till remi. Jag hade planerat att i stället spela 31. - h6 med fortsatt tryck, t ex 32.Df5 Db3. Även om svart inte har någonting särskilt konkret kan det bli svårt för vit både att befria sin ställning och att i längden hålla i sina damflygelbönder.

28. - c5 29.Dd1

Inte heller hjälper någon av de andra sju(!) damdragen: (1) 29.De3 går inte alls för 29. - g5. Också på (2) 29.Dd6 vinner 29. - g5!, eftersom 30.Le5 vederläggs av 30. - fxe5! 31.Dxe5+ Kg8 32.Dd5+ De6 33.Dxa8 Dd6+ med matt i några drag (på h4). På (3) 29.Dd5 följer 29. - Td8 30.Df5 (30.Dc4 Se6 är variant 4 nedan) 30. - c4 med vinnande angrepp, t ex 31.Thf1 Tb5 32.Dh3 (eller 32.Dg4 h5 33.Dh3 Sg6) 32. - g5 33.Lc1 Sg6 34.Te1 Se5 35.Le3 Dc7 36.De6 Sd3+ 37.Kh3 Df4!. Eller (4) 29.D3 Td8 30.Dc4 Se6 31.Lc1 Tc2 (På direkt 31. - Dd6+ kan vit sprattla med 32.e5! Dxe5+ 33.f4.) 32.Le3 Dd6+ 33.Kh3 Sg5+! 34.Lxg5 fxe5 och vinner. Slutligen besvaras (5) 29.Dg1, (6) 29.Da4 och (7) 29.Dc4 ungefär som partidraget med 29. - g5 följt av Dc7+ och Sg6.

29. - g5!

Den mest forcerade fortsättningen. Svart driver undan löparen, övertar kontrollen över f4 och öppnar nya anfallsvägar för sin dam: b6-c7-f4-h4 och b6-c7-g7-h6-h4.

30.Lc1

30.Le3 Dc7+ 31.Kh3 Sg6 leder till liknande varianter. Försöket 32.Dc1 besvaras med 32. - Te2 (hotar slag på e3) 33.g3 Dd7+ 34.g4 Dd3 35.Te1 Sf4+ med matt, och på 32.De1 avgör 32. - h5!, som hotar både Sf4+

och Df4.

30. - Dc7+ 31.Kh3

Även på 31.f4 avgör 31. - Sg6, t ex 32.e5 gxf4+ 33.Kh3 Dg7! 34.Lxb2 Dh6+ 35.Kg4 Sxe5+ 36.Kf5 Dg5+ 37.Ke4 Te8 med mattangrepp.

31. - Sg6!

Här råkade vit ut för sin andra tidsöverskridning och partiet fick därmed ett något abrupt slut. Hans ställning är dock förlorad. På det av Näsman planerade 32.g3 avgör det originella 32. - Dc8+! 33.g4 Sf4+! 34.Lxf4 Df8! 35.Kg3 (35.Ld2 Tad8 är förstås lika hopplöst.) 35. - gxf4+ 36.Kxf4 Td8, och nu reder sig kungen mindre väl, t ex 37.De1 Tg2 38.Ke3 Dh6+ 39.g5 fxe5! och vinner. Andra drag än 32.g3 är också utsiktslösa, t ex 32.De1 Tc2 33.Le3 h5! eller 32.Dd5 Td8 33.Df5 Dg7 34.Dg4 (34.Kg3 Txg2+) 34. - Sf4+! 35.Lxf4 Dh6+ 36.Kg3 gxf4+. Försoningsoffret 32.e5 Dxe5 33.g3 ger inte heller någon frälsning; svart vinner enklast genom 33. - Te2! 34.Dd3 Tg8! följt av h5.

Fram till det litet snöpliga slutet ett hårt kampparti, där - som så ofta i korrschack - mycket av dramatiken utspelade sig bakom kulisserna.

(Kommentarer av Bo Bengtsson)

I division 2 återstår ett parti, men det är redan klart att SS Manhem II vinner gruppen. I division 3 återstår också ett parti, men där är ordningsföljden lagen sinsemellan redan klar.

Hur jag blev stormästare

Av Aron Nimzowitsch

1. Utifrån vilken ståndpunkt har denna bok skrivits?

En schackförfattare som har en samvetsgrann inställning till sitt arbete måste varje gång då han ställer samman ett nytt verk (eller rättare sagt då han gör upp en plan för ett sådant) oavlatligt ställa sig frågan: Kan denna bok som jag har för avsikt att skriva ha något verkligt värde för läsaren, och om så är fallet, vari består då detta värde? Om det visar sig att frågan får ett negativt svar, eller närapå, bör författaren antingen helt avstå från att bearbeta det valda ämnet eller på ett radikalt sätt förändra arbetsplanen.

Något liknande hände också med mig. Min ursprungliga plan gick ut på att i någon mån beskriva utvecklingen hos en viss schackmästare (i detta fall mig själv). Därvid föreföll det mig väsentligt att betrakta denna utveckling ur en "psykologisk" synvinkel, ty vid all utveckling hos en individ spelar psykologiska faktorer en betydande roll, och om man medvetet ignorerar dessa så leder det ofrånkomligen till att framställningen får ett drag av uppsåt och tillgjordhet. Vidare verkade det som om en djupgående analys av frågor i stil med "vilka subjektiva känslouttryck fick mig att tappa tilltron till de häftiga angreppens magiska kraft?" eller "vilket psykologiskt ögonblick gav den första impulsen till att tanken på systemets möjligheter uppstod?"

Aron Nimzowitschs "Hur jag blev stormästare" utgavs på ryska år 1929. Ett längre utdrag ur detta häfte finns med i Raymond Keenes bok Aron Nimzowitsch: a Re-appraisal (1974), men så vitt vi vet har det aldrig tidigare publicerats i dess helhet på något annat språk än ryska. För översättningen till svenska svarar Gösta Svern. Vi kommer att publicera "Hur jag blev stormästare" som följetong i Korrschack.

inte helt kunde sakna didaktiskt värde.

Emellertid gick det inte att undslippa tvekan och vacklan, som slutligen ledde till

skepsis. Om man inte kan bära ett nytt klädesplagg utan att först prova och skära till det ordentligt, så är detta än mer befogat när det gäller en ny inre erfarenhet. Processen för hänförelse och besvikelse har ju också den ett individuellt förlopp som beror på karaktären.

Med hänsyn till dessa överväganden tog jag beslutet att använda mig av "vår hjältes" biografiska data utilitaristiskt, som en yttre anledning till praktiska råd. Sålunda är sökandet efter objektiva gagneliga slutsatser det enda syftet med denna bok.

2. De första stegen.

Detta är ingen avvikelse från ämnet, utan ett i själva verket viktigt resonemang om vid vilken ålder det är lämpligast att bekanta sig med schackspelets grunder.

Jag var åtta år då jag stiftade bekantskap med schacket. Men trots att jag omedelbart började göra framsteg, och trots att denna frammarsch uppenbarligen(!?) höll i sig vågar jag nu ändå påstå att min schackliga utveckling skulle ha förflutit mer harmoniskt och framför allt smärtfriare om jag hade lärt mig spela inte i barndomen utan i ungdomen.

Läsaren skall snart bli förvissad om att min utveckling fram till år 1906 (jag är född 1886) var ytterst ensidig: häftigt kombinationsspel på bekostnad av det positionella. Detta hade jag utan att ta någon som helst skada kunnat slippa, det hade räckt att blott ge sig till tåls en smula och istället lära sig spela i mer mogen ålder.

Här skulle jag vilja tala med läsaren om en fråga som inte saknar vare sig allmänt eller rent schackligt pedagogiskt intresse. Jag skulle närmare bestämt vilja klargöra vad det är för en uppfattning som ligger till grund för det påstått förnuftiga kravet att ett barn så långt det är möjligt inte ska slösa bort en endaste minut, utan oupphörligt läsa och studera. Om

detta krav bara är dikterat av en känsla av omsorg om barnets bästa, så frågar man sig varför man i skolor i väst har kvar exempelvis latin, och varför vetenskapskurserna i det borgerliga Europa (som vid det lovprisade juridiska fakultetet!) så gott som uteslutande består av oanvändbar barlast som direkt efter examen skoningslöst slängs bort? Och varför - och nu återgår jag från juridikstudenten till grundskoleeleven - varför anses dessa tråkiga och ledsamma saker som till exempel studerandet av alla slags "grunder" och "element" synnerligen lämpliga för ett barn, medan en vuxen givetvis skulle bli upprörd om han förelades att sysselsätta sig med så föga intressanta ting?

Vi ska tillåta oss att berätta om en typisk, vardaglig företeelse som måhända kan hjälpa oss att reda ut denna fråga. I småborgerliga kretsar i Centraleuropa finns en utbredd åsikt att en kvinna aldrig, inte på villkors vis, får sitta med armarna i kors, och därför brukar hon sitta och sy eller brodera eller dylikt, till och med när hon är på besök hos någon. Här är saken uppenbar: denna åsikt röjer en ännu inte helt utrotad slavägarinställning till kvinnan. Under medeltiden var ju kvinnan framför allt slavinna. Ligger inte en liknande känsla till grund för vår inställning till barnen? I varje fall är det på tiden att vi tar avstånd från åsikten att barnen jämt och ständigt ska arbeta, och att alla möjliga tråkiga och ledsamma studier lämpas sig just för dem!

Om processen vid inläringen av "grunderna" är tråkig, så får man inte under några omständigheter tvinga på barnet dessa grunder (i synnerhet när det handlar om schack eller musik): vänta tills det har vuxit till sig. Men om ni likväl tvingar dem på barnet, gör dem då i möjligaste mån intressanta, levande och lockande! Känslan av grå tristess måste vara en främmande känsla för barnet! Längre fram skall vi försöka göra upp en plan för hur man lär ut grunderna, en plan som fullständigt

revolutionerar denna del av schackpedagogiken. För tillfället nöjer vi oss dock med följande slutsats: processen vid inläringen av grunderna bygger på fantasin, men samtidigt krävs också logik; därför bör den ideala åldern för nybörjaren vara i ungdomen, och ingalunda i barndomen!

3. Jag börjar kombinera, men tappar allt mer kontakten med schackets verklighet, det vill säga positionsspelets krav. Om hur man bör lära sig grunderna.

Min bekantskap med schackspelets grunder gick i festens tecken. I vår familj satte vi schacket högt, ty av far som själv var en passionerad schackälskare fick vi ofta höra om den förunderliga skönheten hos detta spel. Jag bönade och bad om att han skulle visa mig hur pjäserna gick, men far sköt på det hela tiden, sa att "det är för tidigt för en sån liten parvel att tänka på schack". Men till slut gick han i alla fall med på det; jag var åtta år, och det bestämdes att den högtidliga stunden skulle inträffa på min namnsdag. Emellertid minns jag att jag blev en aning besviken, eftersom tornets, löparens, springarens osv gång tycktes mig berövad varje kombinatoriskt intresse. Här bör nämnas att jag redan före bekantskapen med schacket var starkt attraherad av kombinerandet som sådant, emedan alla ansträngningar från dem som uppfostrade mig, företrädesvis min far, inriktades på att i mig utveckla en kombinatorisk begåvning för och kärlek till den värld av skolastiska slutledningar och slingrande sammanflöden som är så välbekant för den som någon gång har ägnat sig åt att studera Talmud.

Besvikelsen avlöstes emellertid snabbt av en häftig känsla av nyfikenhet: tre veckor efter den första lektionen visade far några kombinationer för mig, däribland mate

étouffé (franska för kvävsmatt, ö.a.), och som belöning för mina framsteg i skolan visade far tre månader senare Anderssens "ödödliga" parti för mig, ett parti som jag inte bara förstod utan också genast blev stormförtjust i.

Ofta när jag spelade med far sökte jag snabbt kombinatoriska vändningar, men mitt förråd av strategiska kunskaper förblev under lång tid synnerligen torftigt. För att karaktärisera fars pedagogiska metod ska jag tillåta mig att peka på en icke ointressant detalj. Titt som tätt upprepade far för mig att ett bondepar i centrum (till exempel på e4 och d4) endast med varsamhet bör flyttas fram till femte raden. Givetvis är jag helt övertygad om att far, såsom varande en spelare av mästarstyrka, mycket väl var medveten om den fara av rent positionell karaktär som är förenad med en alltför snabb bondeframstöt: en sådan framstöt medför ju inte sällan att en långvarig bromskloss (blockad) hindrar de brådstörtade bönderna (till exempel vita bönder på e4 och d5, en svart bromsande springare på e5). Men trots att ett slikt argument av rent positionell karaktär nog föreföll användbart, så motiverade far den anvisade regeln med en abstrakt synpunkt: placeringen av bönderna på e4 och d4 är rikare på möjligheter, det vill säga när tillfälle ges går det att spela antingen e4-e5 eller d4-d5.

Men jag fjärmade mig alltså alltmer från schackets bistra verklighet och började sväva i det blå; mer och mer började jag tycka att det verkligen inte var mödan värt att bråka hjärnan med hur man bygger upp en bra ställning, enär möjligheten till överrumplande kombinationer yppar sig lika mycket i dåliga som i goda ställningar! Se där vilket nonsens jag långt om länge kom fram till...

Innan jag övergår till kritiken av ovan nämnda undervisningsmetod ska jag ge några fakta från den tidiga perioden av min schackkarriär:

1) Mitt första publicerade parti spelades när

jag var åtta och ett halvt år. Det publicerades i Rigaer Tageblatt och vittnar ganska tydligt om en anmärkningsvärd talang för kombinationsspel.

2) Under hela perioden från 1894 till 1902 spelade jag på det hela taget ganska sällan och då enbart med förstaklassspelare, varvid jag givetvis fick förgåva (om det pedagogiska värdet av att ge förgåva, se nedan).

3) Trots all min förfärande antipositionella stil kom jag småningom ändå så långt att far blev tvungen att begränsa förgåvan till en springare. Det var 1902. Samma år reste jag utomlands. En ny period i min schackkarriär tar sin början.

Låt oss då sammanfatta. En sak står givetvis klar för läsaren, nämligen att det i pedagogiskt hänseende begicks misstag under den tidiga perioden av min utveckling, annars skulle inte min spelstil (år 1902) ha kunnat vara så ojämn. Vari bestod då dessa misstag?

Om vi börjar från början, det vill säga med kritik av den allra första lektionen, där man "visade mig hur pjäserna går". Är det rätt att göra så? Ja, det är klart, säger den ärade läsaren, på annat sätt går det inte. Saken är emellertid den att läsaren här misstar sig: att visa hur pjäserna går är en fullständigt felaktig metod. En pojke som inte vet någonting om spelet ska man inte bedöva med en instruktion i att tornet går så här, löparen så där, bonden en aning ovigt såsom en snigel släpar sig framåt, medan hästen tygellöst kastar sig åt alla håll, att damen går dit det faller den in, att tornet marscherar rakt och slår rakt medan bonden går rakt men slår snett osv. En sådan instruktion resulterar bara i en känsla av tristess: informationen är ju strikt formell, där finns inte en skugga av vitalitet och innehållsrikedom, och därför kan dess mångfald inte annat än förstärka känslan av tristess... Nej, grunderna bör läras ut på ett helt annat sätt. Lite mindre "formell" barlast och lite mer varierat innehåll - det är den grundläggande

principen! Men låt oss konkret visa hur vi anser att de första 2-3 lektionerna bör gå till.

Lektion 1. Lära känna brädet. En uppfattning om gränsen mellan vitt och svart. Brädets centrala punkt.

Tornet. En uppfattning om rader och linjer. Övningar och uppgifter: ett vitt torn (eleven har alltid vita pjäser) på e1, svart bonde på e6; i denna ställning angriper tornet bonden. Nästa ställning: det vita tornet på h1, svart bonde på e6. Uppgift: att angripa bonden. Från sidan och i ryggen. Ställ upp en rad hinder: vitt torn på h1, bönder på g2 och h4, kungen på f1, svart bonde på d6. Vit angriper bonden genom att spela Th1-h3-d3. Ta med ett svart torn som tar på sig rollen som försvarare av bonden. På denna primitiva bas bygger vi direkt några lika primitiva kombinationer. Till exempel: vit Ta1; svart Th8, bönder på c7 och e5. Hur många drag tar det för det vita tornet att angripa motståndarens båda bönder samtidigt? Vi spelar: 1.Ta5 Te8 2.Tc5 Te7. Fortsätter med att förklara och visa att tornet har en benägenhet att söka sig till 7:e raden. Vi ställer ett vitt torn på g1, motståndarens kung på h8 och berättar att kungen får slå snett ett steg. "Träng in till 7:e raden med tornet". 1.Tg7 Kxg7 spelar. Vi ger eleven en bonde på h5. "Försvara invasionspunkten på sjunde raden". 1.h6 följt av 2.Tg7 spelar. På så sätt sitter eleven med er både en och två timmar utan att bli det minsta uttråkad och tillägnar sig oförmärkt såväl omistliga begrepp som primitiva kombinationer. Lägg märke till att hela lektionen går ut på att studera enbart tornet; hur kung och bonde går omnämns bara flyktigt. Samtidigt trängs också all formalism undan - eller skymms snarare - av leken, det vill säga de levande kombinationerna. Vårt torn är på väg att angripa elevens bonde; om nu eleven lyckas förbereda ett försvar, då har han "vunnit".

Jag hoppas att läsaren har förstått grundtanken: från allra första början spelar vi, kämpar,

krigar, och låter oss på intet vis styras av formalistiska fakta. Och vi är inställda på att det intryck som den första lektionen gör på eleven är av avgörande betydelse. Hans intresse måste väckas, han ska med en gång känna att det här är ett spel där segrar är både möjliga och berusande!

Då damen studeras (**lektion 2**) är det bra att lansera begreppet dubbelhot, det vill säga då två av motståndarens pjäser attackeras samtidigt, något som vi för övrigt berörde redan i första lektionen. Också här levande exempel och kombinationer i stil med följande: vit Dh5; svart Kf8, Ta7. Vi jagar upp kungen till samma rad som tornet står på (7:e): 1.Dh8+ jämte 2.Dh7+ och 3.Dxa7. Denna kombination varierar vi på olika sätt, men exemplen måste här vara synnerligen enkla och ovillkorligen illustrera något slags strategisk sanning, exempelvis sanningen om den "rubbande" kraften i en schack på en rad (i det angivna exemplet tvingas den svarta kungen lämna den rad där den har inrättat sig).

Lektion 3 ägnas åt att studera bonden. Bonden angriper en av motståndarens pjäser. Bonden försvarar en egen pjäs (en rad exempel). Bonden försvarar (skapar) en stödjepunkt.

Ett sådant "högstrategiskt" tankesprång kan för många te sig olägligt. Men erfarenheten har lärt oss att samma "punktuella" argumentation (grundad på begreppet punkter) som är så kolossalt svårsmält för en gammal slentrianmässig spelare tillägnar sig nybörjaren med förbluffande lätthet! Sådana små uppgifter som exempelvis följande: vit Td3, Sf2, bonde e4; svart Ta8, bonde e6, där det gäller att skapa en stödjepunkt (rätt svar: 1.e5, som skapar en stödjepunkt på d6 vilken sedan besätts genom Sf2-e4-d6 eller Td3-d6), har många av mina elever löst utan besvär redan vid andra lektionen. Ju förr metoden att tänka "i punkter" praktiskt lanseras under elevens horisont desto lättare låter den sig fångas.

Om nu metoden att tänka i punkter lärs in förhållandevis smärtfritt så är springaren ett problem som bereder avsevärda svårigheter. Och detta förefaller oss naturligt: det är en sund instinkt att i viss utsträckning protestera mot springarens säregna sätt att förflytta sig. Men klokt urvalda exempel kan givetvis göra mycket för att springaren, denna sinnrika frukt av den mänskliga fantasin, till slut kan bli både begriplig och omtyckt. Läraren måste dock akta sig för exempel som är alltför komplicerade, enär varje Rösselsprung (tyska för hästhopp, ö.a.) betonar just den "beklagliga" omständigheten att springaren egentligen är en påhittad pjäs, det vill säga att den inte har något samband med den levande verkligheten. Övningar i stil med följande är bra: vit Sg2; svart Ld6 (bara vit drar); hur kan springaren ta löparen? Samma uppgift med denna ställning: vit Sg2; svart Ld6, bönder på b5, e6, f5 (springaren får inte stå i slag för löparen eller någon av bönderna). Rätt svar: Sg2-h4-g6-h8-f7xd6. Om elevens natur är av det balanserade slaget tar han inte skada av att få sysselsätta sig med exempel i stil med följande: vit Sa1; svart Tb7, Lb6, Lc6, bönder på a5, d3, e3, e4; ta Lc6 på samma villkor som i det förra exemplet. Rätt svar: Sa1-b3-c1-a2-c3-b1-a3-c4-e5xc6. Men om eleven har en benägenhet att sväva i det blå är det bättre att undvika sådana exempel.

Som det inte är vår avsikt att på dessa sidor ge en kurs i schackpedagogik nöjer vi oss tills vidare med två påpekanden:

1) Redan efter de första 2-4 lektionerna måste läraren ovillkorligen bestämma vilken typ av spelare eleven hör till, om han är taktiker eller ej; beroende på detta bör karaktären på undervisningen skilja sig åt (därom ska vi tala längre fram).

2) Slutspel bör man från allra första början ägna stor uppmärksamhet; förmågan att i slutspelet utnyttja en materiell fördel får på intet vis släppas ur sikte.

Läsarbrev

Mitt system

Jag är den förste att beklaga att det blev så många notationsfel i den svenska utgåvan, orsakade av slarv och tidsnöd vid färdigställningen för tryckning. Jag vill dock hävda att boken trots det kan användas för sitt ursprungliga syfte, alltså att vara en lärobok (se författarens förord, sid. 24).

LG:s artikel i SSKK-bulletinen nr 6/97 innehåller många intressanta påpekanden om partiexemplen och tar även upp en kritisk diskussion av övergarderingens eventuella värde. Jag tror emellertid att det är många läsare som inte har tillräcklig bakgrundskänedom om innehållet i boken, och att det därför kan vara på sin plats med en resumé. Detta är dock inte så lätt med några korta ord - enbart sakregistret omfattar ca 200 poster.

Del I ägnas åt "elementen", nämligen centrum och utveckling, öppna linjer, sjunde raden, fribönder, fängsling, avbyten och bondekedjan. Detta låter förvisso välkänt, men Nimzowitsch förstår att på ett märkligt sätt avlocka materialet aspekter som inte är självklara. "Mitt system" har något att ge alla spelare, från nybörjare till mästare. Mindre rutinerade spelare kan t.ex. ha god nytta av Nimzowitschs genomgång av temat fängsling. Bl.a. får man lära sig att driva den fängslade pjäsen in i ett "ödeland" (Nimzowitsch-Leonhardt, San Sebastian 1911, sid. 173). Andra matnyttiga begrepp är "brobygge", "militärpakt" och "plombering". I kapitlet om fribönder möter vi termerna "kan-

didat" och "blockadpjäs". Partiet Leonhardt-Nimzowitsch, San Sebastian 1912, (sid. 102) exemplifierar skillnaden mellan "elastisk" och "oelastisk" blockerare.

"Öppna linjer" är förstås ett viktigt begrepp, men linjeoperationer ska ses i samband med "förpostspringare" och "inträngande på sjunde raden" (sid. 51, 57). Redogörelsen för bondekedjan pekar på förekomsten av "dubbla krigsskådeplatser", dvs. centrum och endera flygeln, som i partiet Rubinstein-Duras, Karlsbad 1911, (sid. 220). Andra roliga termer är "begränsad framryckning", "bondens expansionslust", "granitblock" och "pjäsö".

Författaren säger att den svagare spelaren kan få nytta i det praktiska spelet av att ta till sig "konturererna" av elementen, medan det för den starkare spelaren handlar om att skaffa sig "nya perspektiv" (sid. 84). Nimzowitsch vill f.ö. gärna hävda att verket är ett filosofi-system.

Del II handlar om positionsspel och elementens roll därvidlag. Nimzowitsch utreder begrepp (ibland kallade stratagem) som profylax, samtidig rörlighet, uppgivande av centrum, dubbelbönder, hämning, isolerade bönder, hängbönder, övergardering av starka punkter och lavering mot svaga punkter.

Verkligt positionsspel grundar sig enligt Nimzowitsch "kort och gott" på profylax (sid. 229). Med "utåtriktad profylax" förstås konsten att förhindra befrielsesdrag (sid. 231). Att detta har gjort intryck även på sentida mästare framgår av följande citat ur Karpow-

NIMZOWITSCH

Mazukewitsch: Stellungenbeurteilung und Plan (Berlin 1986), sid. 133. "(Als) das oberste Schachgesetz wollen wir vorschlagen, die Einengung der Beweglichkeit gegnerischer Figuren anzusehen ..." Författarna preciserar därefter sin lag på ett utförligare sätt än vad Nimzowitsch gör, men trots det i hans anda. Nimzowitsch lanserar även termen "inre profylax", vilket betyder att de egna figurerna ska bringas i kontakt med strategiskt viktiga punkter (och därigenom med varandra). Det är här övergarderingen kommer in i bilden. Men "idén om övergardering är i viss mening inget annat än idén om blockering, fast i utvidgad form".

En annan huvudpunkt i positionsläran är regeln om "samtidig rörlighet" (sid. 235). Försvararens uppgift består i att rörligheten ska motverkas genom en "hämningstendens". I sammanhanget träffar vi på den märkliga termen "amma", en efterslänrare som säkrar bondemassan.

Om det kan vara svårt att acceptera de nämnda strategien bör det vara desto lättare att ta till sig förbudet mot "omsvängning mot flyglarna". Ett instruktivt exempel är partiet Berndtsson-Bjurulf (sid. 239), som visar "den tendens som även starka spelare har att underskatta centrumstrategins betydelse". Partiet demonstrerar faran med att försumma kontrollen av centrum, i detta fall att övergardera punkten punkten e5.

Partiet Blackburne-Nimzowitsch, Petrograd 1914, (sid. 276) "är typiskt för vår uppfattning om profylaxen", och läsaren får se ett "mystiskt torndrag", som syftar till att hindra en centrumframstöt. Den viktigaste lärdomen är enligt författaren skillnaden mellan "äkta och oäkta befrielsesdrag". Det mystiska torndraget är ett exempel på hämning av en rörlig mittbonde, utövad på distans. Målet är blockering och erövring (sid. 281).

Utredningen om dubbelbönder är teoretiskt intressant, och praktikern har mycket att hämta

här. En suggestiv term är "framhårdande i grodställning". Partiet Nimzowitsch-Rosselli, Baden-Baden 1925 (sid. 289) är ett subtilt exempel på "hämning av ett dubbelkomplex".

"Problemet med en isolerad dambonde hör enligt min mening till kardinalfrågorna inom positionsspelet", skriver Nimzowitsch (sid. 294). Isolanin kännetecknas av "dynamisk kraft". Å andra sidan kan den vara svag, beroende på att "fältkomplexet runt omkring tenderar att bli en svaghet". Diagram 179-181 (Rubinstein-Nimzowitsch, Karlsbad 1907) är "ett spel i tre akter" som visar utvecklingen isolani-isolerat bondepar-hängande bönder. Isolanin är "farfar" till hängbönderna, och dessa dessa har ärvt farfaderns märkliga blandning av statisk svaghet och dynamisk styrka (sid. 301).

"Laverande" är inget framträdande tema i "Mitt system". Det har heller inte något direkt samband med centrumstrategin, utan berör snarare spelet på flyglarna. Strategimet förklaras i diagram 202, sid. 329. (La5=svart bonde enligt partiet Tarrasch-Berger, sid. 78.) Ett intressant exempel på "äkta laveringskonst" är diagram 209, sid. 335, Lasker-Salwe.

Boken är alltför kompakt för att lämpa sig för sträckläsning, och många av utsagorna är av den kalibern att man måste fundera mer än en gång på innebörden och kanske också på om man vill acceptera dem, men även om man skulle vara tveksam till några av teorierna kvarstår att boken innehåller åtskilliga tips av värde för praktiskt spel. Stilen är en blandning av högt och lågt. Själv fäste jag mig framför allt vid Nimzowitschs förmåga att vidga schackbrädet till ett i krigshandlingar indraget landområde, där "blockeraren har strategisk förbindelse med upplandet", och där "en springare skickas fram för att delta i angreppet".

*Olle Ekengren
Krylbo*

Nyinkommen litteratur

Matanovic: Informator 70	567p	384s	h	270:-
Matanovic: Encyklopedia C , 3 uppl.		519	i	313:-
Sosonko/van der Sterren: New in Chess Yearbook 45		234	h	240:-
Trends: Philidor, Blumenfeld 2, Sicilian Dragon 2, Budapest 2, King's Indian 6.Le2 3, Torre 4, Trompovsky 4	100p		h	62:-/st
Vaisser: Besting the King's Indian and Benoni	143s		h	205:-
Burgess/Pedersen: Beating the Indian Defences	192		h	221:-
Soltis: King's Indian Defense. Yugoslav Variation 6. - c5	114		h	165:-
Lane: The Grand Prix Attack	176		h	221:-
West: The Dynamic Philidor Counter Gambit	189		h	175:-
Bloodgood: Nimcovich Attack. The Norfolk Gambits	99		h	155:-
Gufeld/Stetsko: The Complete Dragon	352		h	284:-
Sörenfors: Malmövarianten 1.e4 e5 2.d4 exd4 3.Dxd4 Sc6 4.Da4	88		h	85:-

Vi ombesörjer **prenumerationer1998** på Tidskrift för Schack, Schacknytt, Inside Chess, New in Chess Magazine, Schach, Schachmagazin 64 (Schach-Echo), British Chess Magazine, Skakbladet. **Schackdatorer, PC-program, disketter, videos.**

Moms ingår. Porto tillkommer. Snabba leveranser. Begär prislista!

Skånes Schackförlag (Sven Klerstam)

Linnégatan 65, 216 15 Malmö. Telefon 040/162861. Fax 040/510076.

Korrinformatör är här igen!

INTERNATIONAL CORRESPONDENCE CHESS REVIEW I

Pris 180:- Medlemmar i SSKK betalar 150:-!

Vi har även andra böcker om korrsschack!

The Search for Chess Perfection (Purdy)	200:-	Informator 70	240:-
Guide to good Chess (Purdy)	170:-	Encyklopedi C (3)	
Border Wars III (Hébert)	50:-	nyreviderad upplaga	250:-
Winning Correspondence Chess (Grivainis)	140:-	New in chess:	
Correspondence Chess (Dunne)	160:-	Yearbook 45	180:-
Modern Postal Masterpieces (Dunne)	170:-	Minimagnetschack	
Journal of a Chess Original (Gerzadowicz)	190:-	(runda och flata pjäser, rutor 16 mm)	100:-
Thinkers' Chess (Gerzadowicz)	180:-		

Moms ingår. Porto tillkommer. Låga priser och personlig service. Snabba leveranser. Välkommen att fråga efter vårens prislista!

SCHACKVISAREN

c/o Thomas Engqvist, Hallonbergsvägen 21, 174 53 Sundbyberg.
Telefon: 08-6281621. E-mail: Theng@algonet.se Postgiro 400 95 36-6